

Setkání s válečnými zpravodaji

kremlin.ru/events/president/news/71391

13. června 2023

Setkání s válečnými zpravodaji

Jevgenij Poddubnyj: Vladimíre Vladimiroviči, ahoj!

Děkujeme, že jste si našli čas na setkání s námi.

Vladimir Putin: Jsem velmi rád, že vás všechny vidím.

E. Poddubnyj: Všechna naše předchozí setkání se skutečně nesla v důvěřivé atmosféře a náš rozhovor byl velmi ostrý a upřímný, za což vám velmi děkujeme.

Vladimir Putin: Mám pocit, že to asi nezvládnete: pokud fungují kamery, každý to bude chtít „rozsvítit“, jak se to obvykle stává, když fungují televizní kamery.

viz také

Účastníci setkání s válečnými zpravodaji

13. června 2023

E. Poddubný: Ne, budeme se ovládat.

Velmi doufáme, že i tento rozhovor bude upřímný a upřímný a všichni s tím počítáme.

Vladimir Putin: Z mé strany ano, slibuji.

E. Poddubný: S našimi taky.

Vladimir Putin: Výborně, pak to tak bude.

E. Poddubný: Opakovaně jste říkal, že v průběhu speciální vojenské operace budou splněny všechny cíle, které jste si osobně stanovili. Speciální vojenská operace probíhá už poměrně dlouho. Situace se mění, situace se mění, pravděpodobně se mění cíle a úkoly speciální vojenské operace. Řekněte mi, jak se změnili a změnili?

Vladimir Putin: Ne, mění se v souladu se současnou situací, ale obecně samozřejmě nic měnit nebudeme a mají pro nás zásadní charakter.

Všichni velmi zkušené lidi, zvláště za poslední rok, jako vy, kteří jste byli pod kulkami - vědomí se mění, vím to na sobě, ne jako vy, možná, lezli pod kulky, ale od té doby, když přiletěl vrtulník a byly na něj vypáleny sledovací kulky. Vidíte, to vše mění vědomí. Jaký je tedy smysl našich činů? Budeme muset udělat dva kroky ze středu hřiště. Vždyť jsme byli a stále jsme odhodláni mít po rozpadu Sovětského svazu ty nejlepší vztahy se všemi našimi sousedy. Právě to děláme, smířili jsme se s tím, že se stalo, co se stalo, a musíme s tím žít.

A víte, už jsem řekl, že to není tajemství, a všechno jsme nabídli našim západním partnerům, jak jsem jim celou dobu říkal, mysleli jsme si, že jsme svoji, buržoazní, chceme být v této rodině takzvané civilizované národy. A opustil jsem své rybářské pruty v NATO: zvažme tuto možnost - jsme odtamtud kliknutím, ani o tom neuvažovali - a pojďme společně vytvořit protiraketovou obranu.

Chápeme, že události 90. let a počátku 21. století jsou spojeny například s těžkým historickým dědictvím na Kavkaze. S kým tedy bojujeme? V podstatě s al-Káidou. A co dělali naši takzvaní partneři? Podporováno finančně, informačně, politicky a dokonce i ve vojenském smyslu. Je jim úplně jedno, že tohle je Al-Káida, chtějí nás jen rozkolísat. A všechno je v tomto paradigmatu - budování Ruska. Už jsme se dohodli, že NATO se nebude rozšiřovat. Nabízeli všechno! Ne. Proč? Je to prostě příliš velká země: taková země v Evropě, na takovém místě, tak velká, s takovým potenciálem, není potřeba. A postupně se všichni snaží pilovat.

Ukrajina je jednou z oblastí práce na vybudování Ruska. Celkově se to samozřejmě mělo mít na paměti, když se rozhodovalo o rozpadu Sovětského svazu. Pak ale zřejmě počítali s tím, že rozhodující budou naše hluboké vztahy. Ale vlivem řady okolností – historických, ekonomických, politických – se situace ubírala jinou cestou. A také v tomto směru prostě nic neudělali. Vlastně desítky let, když neživili, tak podporovali ekonomiku – víte co zopakovat, o tom jsem už psal a mluvil – na úkor levných energetických zdrojů, toho a tamtoho, úvěrů a tak dále. . Ale nic nepomáhá. Jak to nakonec skončilo? Naši příznivci začali být jednoduše zabíjeni na ulicích, přišli ke státnímu převratu.

Poslouchej, tohle není první převrat. A jak se Juščenko dostal k moci na Ukrajině? Co v důsledku legitimního jednání? Ukázat, jak se dostal k moci? My víme. Přišli s třetím kolem hlasování. Jaké je třetí kolo? Ústava to nestanoví – jde o státní převrat, ale alespoň proběhl relativně pokojně. A

komunikovali jsme s nimi: šel jsem tam, oni přišli k nám – prosím. Ne, dosáhli jsme krvavého státního převratu. To znamená, že se ukázalo, že nemáme žádnou šanci budovat normální vztahy s našimi sousedy a s bratrským ukrajinským lidem. No prostě žádný.

Pak to vzali - po převratu pochopili, že Krym nemůžeme jen tak nechat, no prostě jsme nemohli, to se nedalo, to by byla z naší strany zrada - události začaly hned v r. jihovýchod, v Donbasu. Vůbec jsme se nedotkli prstu. Ano, naši dobrovolníci tam byli, ale ruský stát s tím neměl vůbec nic společného - o tom vás ujišťuji, no nic. Mluvím zcela upřímně, přímo a upřímně: vůbec nic, nula. Ano, byli tam lidé z Ruska, kteří se snažili podporovat místní obyvatelstvo a tak dále.

Nakonec jsme byli samozřejmě nuceni se těchto lidí zastat, prostě donuceni. Devět let! A upřímně jsme se snažili shodnout, že je to těžké, dohodnout se na tom, jak nějak „slepit“ jihovýchod Ukrajiny s celou zemí, ale upřímně jsme o to usilovali. Nyní víme, že naši takzvaní partneři nás prostě oklamali, jak se říká: prostě nás podvedli. A oni nechtěli nic dělat, jak se ukázalo, a všechno dospělo k současné situaci.

Ano, a parchanti jako Bandera, vychovaní na piedestalu. Komunismus nechtějí - Bůh mu žehnej, ale kdo dnes něco chce. Shazují ze svých piedestalů zakladatele Ukrajiny – Lenina. Dobře, to je jejich věc. Ale na toto místo dali Banderu - je to fašista. Obecně mě překvapuje, jak člověk, kterému v žilách koluje židovská krev, který stojí v čele státu Ukrajina, jak dokáže podporovat neonacisty. Prostě to nechápu. Když prostě zničili, rozumíte, zničili civilní židovské obyvatelstvo, tento člověk byl povýšen do hodnosti národního hrdiny a jemu podobní a teď chodí s těmito plakáty. Takže to, co se tam děje, nám samozřejmě historicky nikdy nebude vyhovovat.

Během procesu vyjednávání, a to i v Istanbulu, jsme tuto otázku neustále upozorňovali. A zeptali se nás u pultu: "Ale my nemáme nic neonacistického, co po nás chcete?" Tedy alespoň zavést patřičná omezení do zákona. Mimochodem, na tom jsme se mimochodem shodli i při tom kole vyjednávání – než se naše jednotky stáhly z Kyjeva, protože poté všechny naše dohody vyhodili.

Demilitarizace. Postupně, metodicky to děláme. Na čem APU bojuje? Co vyrábějí oni, Leopard nebo co, nebo Bradley, nebo dokonce F-16, se kterými ještě nevstoupili do služby? Žádné neprodukuje. Ukrajinský obranný průmysl brzy přestane existovat úplně. Co produkuje? Přivezou se k nim munice, přivezou se vybavení, přinesou se zbraně – přinesou všechno. Tak dlouho nebudeš žít, nevydržíš. Takže otázka demilitarizace je samozřejmě z praktického hlediska velmi důležitá.

A ochrana lidí, kteří jsou na Donbasu. Ano, bohužel, i když dochází k ostřelování, to je vše. Ale obecně k tomu budeme metodicky směřovat, pracovat na tom, rozhodovat se. A jsem si jistý, že tento problém vyřešíme.

Celkově tedy dnes nedošlo k žádným zásadním změnám, pokud jde o cíle, které jsme si stanovili na začátku provozu. Žádné změny.

D. Kulko: Dobrý den, Vladimíre Vladimiroviči!

Dmitrij Kulko, Channel One.

Probíhá protiofenzíva Ukrajiny. Situaci jste komentoval pátý den, ale teď už čas uplynul. Operační informace dostáváte každý den, a jak vidíme, nejen od velení Severního vojenského okruhu, ale také voláte přímo na frontovou linii.

V. Putin: Ano.

Dmitry Kulko: Je ještě něco, co můžete ke svým hodnocením přidat?

Vladimir Putin: Ano. Jedná se o rozsáhlou protiofenzívu využívající, jak jsem nedávno veřejně řekl, rezerv připravených pro tyto účely. Začíná 4., začíná 4. Trvá to dodnes a právě teď.

Poslouchal jsem další zprávu, co se teď děje. Na Shakhtyorsky směru - od rána přímo útok. Až 100 osob, čtyři tanky, dvě obrněná vozidla [z Ukrajiny]. Ve směru Vremevsky je také několik tanků, několik obrněných vozidel. Útok v několika směrech. Bylo zničeno několik tanků, několik obrněných vozidel, personál byl způsoben požárem, nedosáhl frontové linie.

Ale obecně jde samozřejmě o rozsáhlou ofenzívu: začínali na Vremevském výběžku, ve směru Těžba a v Záporoží. Začalo to právě použitím strategických záloh a pokračuje to právě teď: právě teď, když jsme se tu sešli a diskutovali o tom, probíhá bitva v několika směrech.

Co lze říci? Nepřítel neuspěl v žádném ze sektorů. Mají velké ztráty. Pro nás samozřejmě díky Bohu. Teď nebudu jmenovat ztráty personálně - to ať udělá ministerstvo obrany, zváží to, ale tam je pro ně struktura ztrát nepříznivá. To, co mám na mysli? Ze všech ztrát - a blíží se hodnocení, které lze personálně nazvat katastrofální - je pro ně jejich struktura těchto ztrát nepříznivá. Protože ztráty, jak dnes víme, mohou být sanitární, nebo mohou být nevratné. A většinou, teď se bojím udělat chybu, ale někde jsou nenávratné ztráty 25 procent, maximálně 30. Mají skoro 50 na 50. Tohle je první.

A druhý. Pokud vezmeme nenávratné ztráty, je jasné, že bránící se strana utrpí méně ztrát, ale přesto je tento poměr jedna ku deseti, jak se říká, v náš prospěch: máme desetkrát méně než ztráty ozbrojených sil Ukrajiny.

Co se týče obrněných vozidel, je to ještě vážnější. Během této doby ztratili přes 160 tanků a přes 360 obrněných vozidel různých typů. To je právě to, co vidíme. Dochází také ke ztrátám, které nevidíme, které jsou způsobeny dalekonosnými přesnými zbraněmi na shlucích personálu a techniky, takže ve skutečnosti jsou tyto ztráty spíše z Ukrajiny. Podle mých propočtů je to asi 25, možná 30 procent objemu zařízení, které bylo dodáno ze zahraničí. Zdá se mi, že pokud to objektivně zváží, budou s tím souhlasit. Ale jak jsem viděl z otevřených západních zdrojů, zdá se mi, že to je to, co říkají.

Ofenzíva tedy probíhá a dosavadní výsledky jsou ty, které jsem právě zmínil.

Ale naše ztráty - pokud jde o jiné ukazatele, ať mluví personálně ministerstvo obrany - řekl jsem: mají přes 160 [ztracených] tanků, my máme 54, některé jsou předmětem restaurování a oprav.

Dmitrij Kulko: Děkuji.

E. Agranovich: Dobré odpoledne!

Agranovich Ekaterina, blogger.

Mám dotaz ohledně HPP Kakhovskaya. Stala se tragédie, důsledky - environmentální, sociální - ještě musíme všichni posoudit. Otázka ale zní: kdo je podle vás vinen? Budou potrestáni? A za třetí: jakou pomoc mohou lidé z postižených území očekávat?

Vladimir Putin: Je jasné, kdo za to může. Ukrajinská strana o to usilovala.

Víte, nebudu na 100 procent říkat věci, kterými si teď nejsem jistý. Celkově vzato jsme nezaznamenali velké výbuchy, než došlo ke zničení. Alespoň tak mi to bylo řečeno. Ale oni se svými Haimary cíleně mnohokrát zasáhli vodní elektrárnu Kakhovskaya - to je celé. Možná tam měli nějakou záložku, teď nevím, možná zase přidali něco nepodstatného a začalo ničení.

Ale, jak chápeme, nás to rozhodně nezajímá, protože to jsou vážné důsledky pro ta území, která kontrolujeme a která jsou ruská. Toto je první.

A druhý. Bohužel – řeknu zvláštní věc, ale přesto – bohužel tím zmařili jejich protiofenzivu v tomto směru. Bohužel – proč? Protože by bylo lepší, kdyby tam postupovali. Je to pro nás lepší, protože by se jim tam hodně špatně útočilo. Ale protože k takovému úniku došlo, k ofenzivě nedošlo.

Velmi aktivně tam pracuje ministerstvo pro mimořádné situace, aktivně pracuje armáda i místní úřady. Nedávno jsem mluvil s úřadujícím šéfem Chersonské oblasti, Saldo říká: „Řeknu vám upřímně, jsme překvapeni. Nikdy jsme neviděli tak dobře koordinovanou práci.“ Zaplaťpánbůh, že tomu tak skutečně bylo, i když problémy jistě jsou.

Jsou lidé, kteří odmítají někam odejít, evakuovat se. Abych byl upřímný, stává se to i nám. Pamatuji si na Lenu, když byla povodeň, lidé seděli na hřebeni střech a nechtěli odejít, protože se báli vyjít z domu, báli se, že budou drancovat a tak dále. To je jako obvykle. Mohou existovat další úvahy, jiné povahy. V každém případě se dělá vše, co se dělat dá: velmi aktivně pracuje ministerstvo pro mimořádné situace, opakují místní úřady, do FMBA se zapojilo i ministerstvo zdravotnictví.

K otázce environmentální bezpečnosti a hygienické bezpečnosti nyní musíme přistupovat nejseriózněji, protože pod vodou jsou pohřebiště dobytka, pod vodou jsou hřbitovy. To je vážný problém, ale je řešitelný. Bude potřeba se spojit, - už mi hlásil ministr, dal rozkaz, - vojska protichemické obrany. Společně, spojením sil, si myslím, že vyřešíme všechny problémy včetně zásobování vodou.

Dnes jsem mluvil s Maratem Shakirzyanovičem Khusnullinem. Prý tam bude muset řešit zásobování vodou, postavit nové studny. Ale práce pokračují. Jak voda odchází, tak již postupně odchází, vše se vyřeší, až se tyto problémy objeví. Samozřejmě uhynulo mnoho hospodářských a divokých zvířat, bohužel. To vše budeme muset zorganizovat, vyčistit území.

Pokud jde o lidi, všem lidem bude poskytnuta pomoc v souladu s ruskou legislativou a normami. Všechny tyto podmínky jsou dobře známé, jsou zapsány v našich zákonech. Vše bude provedeno stejným způsobem jako u všech ostatních občanů Ruské federace, pro každou domácnost. Už jsem řekl ministru Kurenkovovi, že se aktivně podílejí na posuzování škod na majetku - movitém i nemovitém. Takže uděláme všechno.

Jevgenij Agranovič: Děkuji.

Alexander Kots: Vladimir Vladimirovič, Alexander Kots, Komsomolskaja pravda.

Otázka může být nepříjemná, ale lidé ji často pokládají.

Vladimir Putin: Nemáme žádné nepříjemné otázky.

A.Kots: Naši čtenáři i diváci se na nás často obracejí se stejnými otázkami – otázkou aktivity nepřítelů v našem týlu.

Stěží uplyne týden bez zpráv o dronech, které se buď snaží zaútočit na infrastrukturu nebo na ně útočit. Naše pohraniční oblast, zejména region Belgorod, má přirozeně akutní problém.

Doslova zní otázka takto: jak se stane, že nepřátelské drony dosáhnou Kremlu a proč, když jsme začali osvobozovat Donbas, jsme nyní nuceni evakuovat naše obyvatelstvo z pohraničních oblastí, kam již vstupují polští žoldáci, Mluví se na našem území polsky?

Vladimir Putin: Polští žoldáci tam skutečně bojují – máte naprostou pravdu, souhlasím s vámi – a utrpí další ztráty. Pravda, skrývají je, ale ztráty jsou vážné. Škoda, že se schovávají i před svým obyvatelstvem. Probíhá nábor žoldáků – mimochodem přímo v Polsku, v jiných zemích. Berou ztráty. První.

Druhá je o dronech. Pravděpodobně víte a vaši kolegové také vědí, jeden čas jsme na Khmeimim měli situaci, kdy tyto drony přiletěly, bohužel bylo nad územím Khmeimim hozeno několik granátů a měli jsme tam ztráty mezi personálem. Ale poměrně rychle se naučili s nimi zacházet různými způsoby, prostředky. To je někdy těžký, ale řešitelný úkol.

Zde zřejmě platí totéž: naše příslušné struktury musí učinit nezbytná rozhodnutí, protože tento tradiční systém protivzdušné obrany, jak jistě víte, je naladěný na co – rakety, velká letadla. A zpravidla si to uvědomují i drony, o kterých mluvíte, jsou vyrobeny z moderních odlehčených materiálů, ze dřeva a je dost těžké je odhalit. Ale objevují se. I když zde je samozřejmě nutné provést odpovídající práci, otevřít ji včas a tak dále. A to se samozřejmě dělá a určitě bude dělat, co se týče Moskvy a dalších velkých center, o tom ani nepochybují.

Je potřeba, ano, je potřeba si tuto práci podle toho organizovat. A samozřejmě by bylo lepší, kdyby to bylo provedeno včas a na správné úrovni. Nicméně tato práce se provádí a znovu opakuji, jsem si jist, že tyto úkoly budou vyřešeny.

Co se týče pohraničních území, tam je problém, ten je spojen - a myslím, že to také chápete - hlavně s touhou odvést naše síly a prostředky na tuto stranu, stáhnout část jednotek z těch oblastí, které jsou považovány za nejdůležitější a nejkritičtější z hlediska možné ofenzívy ozbrojených sil Ukrajiny. Nemusíme to dělat, ale samozřejmě musíme chránit naše občany.

Co zde lze říci? Samozřejmě potřebujeme posílit hranici, a pokud tam někdo z vás pracuje, vidíte, že tento proces probíhá, jde dostatečně rychle, a bude vyřešen i tento úkol – posílení hranic. Ale možnost ostřelovat naše území z území Ukrajiny samozřejmě zůstává. A řešení je zde hned několik.

Jednak zvýšení efektivity a boje s protibaterií, ale to neznamená, že na našem území nedojde k tzv. příchodům. A pokud to tak bude pokračovat, tak to zřejmě budeme muset zvážit - to říkám velmi opatrně - abychom na území Ukrajiny vytvořili jakousi sanitární zónu v takové vzdálenosti, odkud by nebylo možné se na naše území dostat. Ale to je samostatný problém, neříkám, že zítra začneme s touto prací. Musíme se podívat, jak se situace vyvíjí.

Ale obecně v oblasti Belgorod a nikde nikdo není, nyní tam působí jak pohraničníci, tak ozbrojené síly. Takže v tom samozřejmě není nic dobrého: v zásadě by se dalo předpokládat, že se nepřítel takto zachová, a asi by se dalo lépe připravit. Souhlasit. Ale problém se vyřeší – buď takto, nebo tak, jak jsem řekl.

Jevgenij Poddubnyj: Vladimir Vladimirovič, Poddubnyj Jevgenij, Všeruská státní televizní a rozhlasová společnost. Pokračování v tématu Alexandra.

Vladimir Putin: Ano, Jevgenij, prosím.

E. Poddubnyj: Nepřátelské zpravodajské služby otevřeně pracují na našem území, otevřeně v tom smyslu, že ani nepopírají, že loví vůdce veřejného mínění v Rusku: vražda Duginy, vražda Vladlena Tatarského, pokus o Prilepin. Ve skutečnosti je jasné, že ukrajinské speciální služby provádějí v naší zemi teroristické, sabotážní aktivity.

Jak se ruský stát vypořádá s nepřátelskými agenty, s nepřátelskými speciálními službami působícími na území Ruska?

Vladimir Putin: Vaše otázka je velmi blízká tomu, co se ptal Alexander, přibližně, protože to jsou v podstatě rovnocenné aktivity. Musíme bojovat, bojujeme, děláme to a některé výsledky této práce se dostávají na veřejnost a veřejnost je s nimi obeznámena: zadržování agentů, zpravodajských důstojníků sousedního státu. Práce pokračují.

Ale chci na něco upozornit. My, na rozdíl od dnešních ukrajinských úřadů, nemůžeme používat teroristické metody: stále máme stát, zemi a je tu režim. Fungují vlastně jako režim založený na teroru: mají velmi tvrdý režim kontrarozvědky, stanné právo. Myslím, že to teď nemusíme dělat. Musíme jen zlepšit a rozšířit práci orgánů činných v trestním řízení a speciálních služeb. A obecně se mi zdá, že úkoly v tomto ohledu jsou také řešitelné.

Ty tragédie, které jste zmínil, to všechno analyzujete, vidíte, co se stalo. Někdo něco přinesl, nepodívali se na auto, neproběhla žádná kontrola.

Zemřela Dáša, naprosto jasný člověk - obrovská tragédie. Byla to militantka nebo co, bojovala se zbraní v ruce? Je to jen intelektuálka, vyjádřila svůj pohled, svůj postoj. Ale na bezpečnost bohužel nikdo nemyslel – prostě pod dno nastražili výbušninu a je to. Ale, mimochodem, to opět potvrzuje teroristickou povahu současného režimu v Kyjevě. Musíme o tom přemýšlet. Pokud jde o lidi, kteří mohou být cílem těchto teroristů, musí samozřejmě myslet a zajistit bezpečnost jak orgány činné v trestním řízení, tak i lidé sami.

Ale obecně v celé zemi zavádět nějaký zvláštní režim, stanné právo nedává žádný smysl, dnes už to není potřeba. Na některých otázkách musíme pracovat opatrněji – zde s vámi souhlasím.

Michail Dolgov: Vladimir Vladimirovič, Maxim Dolgov, Readovka.

Při ostřelování lidé často přijdou o vše, co získali: jsou to domy, majetek a tak dále. Je velmi důležité, aby naše příhraniční regiony, jako je Kursk, Brjansk, Belgorod, pomohly našim lidem velmi rychle a rychle. Otázkou ale je, budou mít kraje této pomoci dostatek?

Vladimir Putin: A věříme, že jsme v téměř neustálém kontaktu s představiteli těchto regionů a já s nimi mluvím. Formulují své potřeby, dávají je na papír, vracejí nám je.

Dnes jsme ráno mluvili pouze s Michailem Vladimirovičem [Mišustinem] - poměrně dlouho jsme s ním diskutovali o řadě problémů, mimochodem i o tomto. A také s Maratem Shakirzyanovičem Khusnullinem. Jsme v regionu Belgorod - možná se trochu pletu - ale obecně je podle mého názoru poskytnuto 3,8 miliardy rublů na pomoc lidem. A některé z těchto prostředků, podle mého názoru, [jedna] miliarda 300 [milionů], nebo tak něco, nebo 800 miliard, již byly odeslány do regionu Belgorod. Tak to je naprosto dokonalé.

Děkujeme, že jste nás na to upozornili. Samozřejmě, že lidem je třeba pomáhat a my bodově pomůžeme - pro každou rodinu, pro každou oběť bytové výstavby - to určitě uděláme. To platí i pro pořízení nového bydlení a samozřejmě obnovu ztraceného. A máme samozřejmě dostatek finančních prostředků. Prostředky přijdou, už jdou z vládního rezervního fondu. Jsou poskytovány.

Michail Dolgov: Děkuji.

Andrei Rudenko: Vladimir Vladimirovič, Andrey Rudenko, televizní kanál Rossiya.

K dnešnímu dni má lékařský sektor Donbasu obrovskou zátěž. Dnes nemocnice přijímají nejen civilisty, ale i vojáky. Zároveň je ale opravdu obrovský nedostatek jak personálu, tak lékařského vybavení: není dostatek MRI a CT vyšetření. Dnes se takové diagnostické postupy zaznamenávají na čtyři měsíce, to znamená, že člověk dnes potřebuje tento postup a jsou mu uloženy čtyři měsíce. Dá se tento moment vyřešit na těchto územích?

Vladimir Putin: Samozřejmě. Andrey Vladimirovič, samozřejmě, je to možné a nutné.

Koneckonců, tyto CT a MRI jsou pryč, ne proto, že naše operace začala, ale proto, že tam nikdy nebyly. Rozumíš? Prostě se to nikdy nestalo. V Doněcké republice, pokud si pamatují, když jsme diskutovali s ministerstvem zdravotnictví, s Tatianou Alekseevnou Golikovou, existují dvě vyšetření magnetickou rezonancí.

Andrei Rudenko: Dva skeny MRI, 1,5 Tesla.

Vladimir Putin: Vidíte, vzpomínám si. A jeden je namontován. V Chersonské oblasti není vůbec žádná: aby mohli zkoumat lidi, musí cestovat na Krym. No, kdysi na Krymu nebyla žádná zatracená věc. Teď je všechno lepší a lepší, objevuje se víc a víc. Příliš málo, ne dost, ale přesto.

Přijali jsme program, podle mého názoru, do roku 2030 a jsou tam vyčleněny velmi slušné finanční prostředky. Všechny jsou opravené, nebudeme nic snižovat. Částečně odpovídající regiony Ruské federace, které převzaly patronát nad novými územími, těmto regionům pomáhají. Navíc je to solidní pomoc, podle mě z regionů odchází více než 17 miliard. I z federálních zdrojů. Takže uděláme všechno.

Připraven je také program pro oživení dětských ústavů, předškolních zařízení. Předškolní, dle mého názoru, 1300 je potřeba obnovit. Má být obnoveno a postaveno asi 1400 škol. A také zdravotnická zařízení. To vše je zahrnuto v odpovídajícím programu rozvoje pro tato území. Určitě je přeneseme na celoruskou úroveň. Týká se to i mezd, u některých kategorií již nějaké další mzdy zavedli a budou v tom pokračovat.

Samozřejmě vím, že máte pravdu, když tomu věnujete pozornost. Jedním z nejakutnějších problémů je dnes samozřejmě nedostatek míst v ústavech, zejména kvůli tomu, že během bojových akcí pocházejí zranění lidé z řad civilního obyvatelstva a armády. V určitém okamžiku byly některé léčebné ústavy zcela přeplněné.

Ještě jednou opakuji: v rámci tohoto programu do roku 2030 toto úsilí zintenzivníme, a to i v medicíně. To platí i pro mzdy. Obecně v této oblasti budeme muset něco udělat – nebudeme muset, ale určitě to uděláme – dovedeme to na celoruskou úroveň a celoruské standardy. Například určité kategorie pracovníků, včetně pracovníků v oblasti medicíny, budou muset dostávat, jako my v Rusku, průměr pro ekonomiku. K tomu budeme postupně směřovat.

Oleksandr Rudenko: Pane předsedající, nemocnice se dnes staly cílem ukrajinských ozbrojených sil a neustále dochází k útokům. Lékaři žijí v neustálém ohrožení života. Bylo by hezké, kdyby se stali členy CBO, jako jiné kategorie, které fungují tímto směrem – myslím tím směrem k vítězství.

Vladimir Putin: Musíme se dívat pozorně. Koneckonců ti, kteří bojují od roku 2014... Je nutné, aby zde byla vyvážená sociální spravedlnost: jedna věc je, když je člověk v první linii, a druhá věc je, když je v nebezpečí, ale stále není na frontě. přední linie.

Ale jistě máte pravdu, že i tento aspekt nebezpečí je třeba zohlednit ve výši mezd. Určitě o tom budeme uvažovat.

Alexej Rudenko: Děkuji mnohokrát.

Vladimir Putin: Děkuji za vaši citlivou otázku. Rozumět.

Jevgenij Agranovič: Ještě jedna otázka.

Vladimir Putin: Prosím.

E. Agranovich: Na Západě jsme neustále obviňováni, že na Ukrajině ničíme a krademe všechno, od památek po děti.

Vladimir Putin: Památky? Jaké jsou památky? Tady bourají pomníky: z pomníků zbořených na Ukrajině bychom mohli vytvořit nějaký park – to by se dalo.

Máš na svém blogu hodně fanoušků?

Jevgenij Agranovič: Relativně. Méně než Rudenko.

Vladimir Putin: Dobře, dobře, na tom nezáleží. Navrhnete, aby všichni posílali památky do Ruska. Tady v Oděse byl zbořen pomník Kateřiny II., zakladatelky města, vzali bychom to s radostí.

Jevgenij Agranovič: Moje otázka je trochu jiná. Pointa je, že oni sami to dělají po celém světě - únosy a ničení. Ale exportní západní obrázek toho, jak se tam žije, jak tam všechno funguje, je ideální. A lidé v Rusku a na Ukrajině jsou této propagandě vystaveni. Tato otázka je obzvláště akutní na nových územích, protože tam jsou lidé už osm let, od roku 2014, neustále obklopeni ukrajinskými vlajkami – všechno je tak zdobné, vznešené, neustále je ovlivňovalo. Proto, když osvobodíme tato území, ukáže se, že samozřejmě existuje mnoho lidí, kteří nesouhlasí, a nyní má každý možnost tento nesouhlas vyjádřit. Pokud půjdete na internet, volně nahrávají videa z měst, například ze Záporoží: jak čekají na Ukrajinu, tady žijí v okupaci.

Otázka. Jak plánujeme ovlivnit mysl dětí, mysl teenagerů, dospělých? Je jasné, že Rusko je skutečně svobodná země – všichni svobodně vyjadřujeme svůj názor. Ale v bojových podmínkách jde především o bezpečnost.

Vladimir Putin: Ano, máte pravdu. Samozřejmě v podmínkách nepřátelství by bylo možné něco omezit. Nesmíme ale zapomínat, že to, co jste právě řekl, je samozřejmě do značné míry dílem opačné strany, protistrany. Protože práce v informačním prostoru je bojiště a velmi důležité bojiště.

Pokud tedy někdo se zpáteční adresou něco nahraje a napíše, je to jedna věc. A když není adresa a není jasné, kdo píše a kdo mluví, je to úplně jiný příběh. Protože vy i já moc dobře víme, že můžete také automaticky přidávat příspěvky na internet pomocí známých technických prostředků a tato videa nebo názory můžete natočit po milionech, a za tím je jeden člověk, který prostě používá moderní prostředky, replikuje je nekonečně. Ale samozřejmě existují lidé, kteří jsou podle toho nakonfigurováni a mohou vyjádřit svůj názor.

Čemu lze odporovat? Myslím, že mě toto publikum pochopí. Tomu lze a mělo by se čelit ani ne tak omezením správních či donucovacích nároků, jako spíše efektivní prací v informační sféře z naší strany. A tady opravdu spoléhám na vaši pomoc.

Alexej Sladkov: Vladimir Vladimirovič, Alexander Sladkov, VGTRK.

Čtyři otázky. První je rotace.

Vladimir Putin: A kdo je náš moderátor?

Alexej Sladkov: Jsem Vladimir Vladimirovič.

Vladimir Putin: Jste blízko, na linii kontaktu.

Alexej Sladkov: Směrem k centru rozhodování.

Vladimir Putin: Ne, je to blízko k linii kontaktu a očividně to ucítili odtud, z ukrajinského území.

Alexej Sladkov: Opijte se znovu.

Vladimir Putin: Ano, ano, ano. Tento duch nesvobody. A zneužíváte svou pozici moderátora.

Alexej Sladkov: Přiznávám, že ano.

Vladimir Putin: Jen tak dál.

Alexej Sladkov: Za prvé, bolestivým problémem je rotace.

Poslali jsme naše chlapy mobilizované dopředu. Připravili, režírovali, bojují - důstojně, rozdávají se. Manželky, matky, příbuzní se zajímají o: jak dlouho odešli? Před vítězstvím? Kdy bude vítězství? Čeká nás těžká cesta. Myslíte si, že přijde doba, kdy je bude potřeba střídat, měnit? A mimochodem, mnozí jsou si jisti, že tito lidé se většinou vrátí do zóny NVO, protože jsou stále odhodláni bojovat až do konce. Ale když není hranice, je velmi těžké být psychicky stabilní – mluvím o rodinách.

Druhá otázka. Dnes nabíráme dodavatele. Výbornou práci odvádí generál Jevgenij Burdinskij, je to profesionál, zástupce náčelníka generálního štábu. Ale dnes je 21. století, není na čase, abychom systém změnili nebo jej zkomplikovali? Čekáme na lidi, kteří přijdou podle oznámení, zveme je, ale není čas, abychom šli za těmi lidmi, kteří nám mohou pomoci? Rozdělte podle vojenských odborností, naplánujte si tuto práci: kolik potřebujeme kulometčíchů, kolik granátometů, řidičů, spojařů, průzkumníků, abychom nebrali hromadně na zakázku, ale vzali ty lidi, které potřebujeme.

Třetí otázkou jsou branci. V souvislosti s událostmi, při nichž branci přiměřeně reprezentovali ozbrojené síly v oblasti Belgorod, odráželi útoky nepřítele, opět příbuzné zajímají, ptají se, píší: jejich stav? Ano, vím, že se plánuje přijetí určitého federálního zákona, ale budou se branci nadále účastnit nepřátelských akcí?

A čtvrtou otázkou je mobilizace. Dojde k nové mobilizaci?

Hotovo.

Vladimir Putin: Otázky jsou opravdu vážné, takže o těchto tématech samozřejmě musíme mluvit. V první řadě mobilizace, rotace, kdy změnit, kdy to skončí.

Víte, právě začínám ze zákona: zákon nestanoví konkrétní lhůty. V první řadě bude nutné vycházet z dostupnosti personálu, z toho, jak se vyvíjí situace na linii dotyku, jak probíhá samotná speciální vojenská operace.

Víte, že vlastně i na můj návrh jsme se rozhodli pro pravidelné dovolené.

Alexej Sladkov: Ano, jednou za půl roku. Přijal jste to, oznámil jste ve svém [Poselství Federálnímu] shromáždění.

Vladimir Putin: Lidé cestovali. A co je zvláštní, někdo pochyboval, zda se vrátí: téměř všichni se vrací - až na výjimky, a pak zpravidla kvůli tomu, že člověk onemocněl, nějaké další nečekané rodinné okolnosti. Ale obecně nevím, kolik, více než 90, 99 procent se vrátí.

Alexej Sladkov: Ano, ano.

Vladimir Putin: Toto je první část odpovědi na tuto otázku.

Zadruhé, začal jsem s tím: samozřejmě, že jednou bude potřeba lidi postupně vracet domů, a takové téma se samozřejmě na ministerstvu obrany projednává, stojí to za to. To bude záležet na tom, jak se vyřeší čtvrtá otázka, kterou jste položil, zda je potřeba nějaká mobilizace a podobně – k tomu se dostanu nyní.

Dodavatelé. Nedávno jsem mluvil s Burdinským – obecně, práce pokračuje, práce jde opravdu dobře. Nabírá dodavatele. Připravuje se jeden z náměstků ministra obrany.

A. Sladkov: Jevkurov.

Vladimir Putin: Zcela správně. Pořádá školení - je dobře zavedené. Nevím, byl jsi tam? Pokud jste nebyli, můžete se zastavit.

Alexej Sladkov: Samozřejmě, byli.

Vladimir Putin: Celkově je tam všechno lepší a lepší. Pravděpodobně stále existují problémy, ale zařízení se k nim již blíží, fungují. Dokonalosti se meze nekladou. Samozřejmě, kamkoli strčíte prst, vždy se vyskytnou nějaké problémy, ale obecně se situace mění k lepšímu. Je potřeba měnit technologie? Asi je o čem přemýšlet. Co se děje? Faktem je, že my samozřejmě – máte pravdu, máte naprostou pravdu – musíme nábor cíleně provádět.

Nyní branci. Jak již bylo zmíněno, jsou posláni do zóny speciální vojenské operace a ta prochází přes Novorossii a Donbas, protože jsme řekli, že je tam neplánujeme poslat, a tak se věci mají nyní. I když jsou dnes samozřejmě tato území již územím Ruské federace, přesto tam pokračuje speciální vojenská operace, a jak mi hlásí ministerstvo obrany, není potřeba je do této zóny posílat. Ale v Belgorodské oblasti, Kurské oblasti, na těch územích, kde ozbrojené síly tradičně stojí, poskytují bezpečnost, samozřejmě, jsou tam přítomny a v případě ohrožení musí splnit svou svatou povinnost vůči vlasti a bránit vlast.

Musím říci, že jsem mluvil s velitelem praporu, který bojoval směrem na Belgorod. Ptám se ho: jak se máš, kolik máš mobilizovaných a kolik máš branců? Říká: všichni branci, já nemám vůbec žádného mobilizovaného. Velitel praporu. Říkám: a jak se chovali chlapi? [Odpověď:] brilantní - nikdo neucukl, vůbec nikdo neucukl. Ale je pravda, že byl okamžik, kdy generálplukovník Lapin osobně kráčet s vojáky se služebními zbraněmi.

Alexej Sladkov: Sledovali jsme tuto scénu s velkou úzkostí.

Vladimir Putin: Ano, ano. Kluci se ale ukázali tím nejlepším způsobem.

Takže myslím, že jsem na vaši otázku odpověděl. Samozřejmě tam budou, stejně jako na jiných územích Ruské federace. Ministerstvo obrany je neplánuje posílat přímo do bojové zóny, do zóny NMD, a ani taková potřeba není.

A on [velitel praporu] byl tak sebevědomý, víte - rád jsem s ním mluvil, podle mého názoru je Nikitin jeho příjmení - mluvil o chlapech velmi dobře a vřele, velmi dobře. Říká: „Vůbec nikdo neucukl. A byli velmi shromážděni, pracovali efektivně.“

Nyní o tom, zda je potřeba další mobilizace. Nijak zvlášť to nesleduji, ale někteří naši a veřejní činitelé říkají, že naléhavě potřebujeme nabrat další miliony nebo dokonce dva miliony. Záleží na tom, co chceme. Ale na konci Velké vlastenecké války, kolik jich bylo ...

Alexander Sladkov: Deset.

Vladimir Putin: Ne, možná jich bylo za celou válku deset milionů, ale myslím, že na konci války jsme měli v ozbrojených silách pět milionů. Mohu se mýlit, přesně si to nepamatuji.

Některé věci si pamatují přesně, například promiň, že odbočím, že téměř 70 procent ztrát, 69 procent, během Velké vlastenecké války připadlo na RSFSR - to je docela přesný údaj. Ale to je rozptýlení. Nezáleží na tom, kolik jich bylo, ale hodně. Záleží na účelu.

Podívejte, naše jednotky byly blízko Kyjeva. Nejprve jsme se dohodli a ukázalo se, že je to dobrá dohoda, jak současnou situaci vyřešit mírovými prostředky, sice to zahodili, ale přesto jsme se během této doby dostali tam, kde jsme nyní. A to je prakticky celé Novorossie a významná část Doněcka s přístupem do Azovského moře a Mariupolu. A téměř všechno, až na výjimky, v Luganské lidové republice.

Musíme se vrátit nebo ne? Proč kladu takovou řečnickou otázku? Je jasné, že na to nemáte odpověď - mohu odpovědět pouze sám. Ale v závislosti na tom, jaké cíle si stanovíme, musíme vyřešit otázky mobilizace, ale taková potřeba dnes není. Toto je první.

A druhý. Co řeknu na závěr, odpovídám na vaši otázku, nevím, jestli to někde bylo nebo ne. Od ledna letošního roku jsme vlastně začali pracovat na uzavírání smluv s dodavateli, nyní, v tuto chvíli, máme nabráno přes 150 tisíc a spolu s dobrovolníky 156 tisíc lidí. A naše mobilizace byla 300, jak si pamatujeme. A nyní dobrovolně, z vlastní vůle, lidé přicházejí. Ve skutečnosti práce začaly v únoru - 156 tisíc lidí a práce pokračují: za minulý týden bylo podepsáno 9,5 tisíce smluv - za týden.

Alexej Sladkov: Půl sboru.

Vladimir Putin: 9,5 tisíce lidí. Za těchto podmínek ministerstvo obrany hlásí, že dnes samozřejmě není potřeba mobilizace.

Ale to, co se děje, je nečekané i pro mě: vždyť 156 000 lidí se hlásí jako dobrovolník. Víte, jak říkáme, ruský rolník zapřáhne pomalu, ale jede rychle. Lidé se dobrovolně hlásí k obraně vlasti.

Alexander Sladkov: Děkuji.

Alexej Borodkin: Vladimir Vladimirovič, Anatolij Borodkin, televizní kanál Zvezda.

Už jste řekl, že západní země pumpují kyjevský režim nejmodernějšími zbraňovými systémy.

Vladimir Putin: Napumpují vás.

A. Borodkin: A v tomto ohledu je otázka: co uděláme pro rozvoj našeho vojensko-průmyslového komplexu, abychom zabránili jednak kvantitativnímu zpoždění, a především vážně předstihli nepřítele a zajistili moderní zbraňových systémů, dostatečný počet našich ozbrojených sil? Mimochodem, víme, že byla vytvořena Koordinační rada, jak hodnotíte její práci?

Protože zatím, abych byl upřímný, to vypadá, že máme problémy - tento řetězec se propadá od obranného řádu, zavádění do výroby, masové průmyslové výroby produktů a jejich příjmu na frontu. Co mohu udělat, aby to fungovalo co nejrychleji?

Vladimir Putin: Víte, to je zásadní otázka, naprosto zásadní. Když říkáme, a já jsem říkal, a vy jste to jen opakoval, že Západ pumpuje zbraně na Ukrajinu, tak to je pravda, nikdo to neskrývá, naopak je na to hrdý. Mimochodem, jsou zde určité problémy, protože dodávkami zbraní do zóny konfliktu do jisté míry porušují některé mezinárodní právní akty. Ano, ano, ano, jen si toho raději nevšímají, ale dělají to. Bůh s nimi, oni to stejně udělají a je naprosto nesmyslné jim to vyčítat, protože mají své geopolitické cíle ve vztahu k Rusku, kterých nikdy, nikdy nedosáhnou. Nakonec si to musí uvědomit. Ale myslím, že postupně k nim dojde uvědomění.

Pokud jde o zbraně, rozvoj obranného průmyslu. Víte, neměli bychom žádné příležitosti, kdyby před osmi lety, možná si pamatujete, kdy to bylo, jsme neoznámili a nezačali realizovat program modernizace obranného průmyslu. Pamatujte, ano, všichni přítomní, mnozí z vás museli věnovat pozornost. Bylo to pravděpodobně před osmi lety, možná i o něco více: zahájili jsme program

modernizace vojensko-průmyslového komplexu. Na tu dobu jsme vyčlenili velmi velké finanční prostředky a postupně jsme začali naše podniky vybavovat, budovat nové, instalovat nové moderní zařízení a tak dále. Proto byly nevyřízené položky velmi pevné.

Během speciální vojenské operace se samozřejmě ukázalo, že mnoho věcí chybí. Jedná se o vysoce přesnou municii, komunikační prostředky.

Alexej Borodkin: UAV.

Vladimir Putin: Ano, a letadla, tyto drony a tak dále. Máme je – kvantitativně jich bohužel nemáme dostatek. A až teď, když mluvím s kluky, kteří jsou přímo v první linii, potřebují ZALA, potřebují protibateriové zbraně - větší i menší, účinnější. I když jsou tyto zdravé docela účinné, je jich málo a je těžké s nimi pracovat.

Teď jsem mluvil o tom, že tam, kde se ukrajinská armáda snaží zaútočit, už bylo zničeno několik tanků, podle mého názoru, včetně zničených kamikadze drony. Používají se velmi efektivně, pravděpodobně mnohem efektivněji než prostředky, které má nepřítel, ale nestačí. A „Orlanové“ nestačí a je třeba zlepšit kvalitu těchto „Orlanů“, ačkoli svůj úkol plní. To znamená, že toho, co potřebujete, je hodně. Jsou potřeba moderní prostředky protitankového boje a potřeba jsou i moderní tanky.

T-90 Proryv je nejlepší tank na světě - 100 procent. Právě teď můžeme říci, že T-90 Proryv je nejlepší tank na světě: jakmile vstoupí do pozice, je to – nikdo tam nemá co dělat. Dále, přesněji a bezpečnost je vyšší. Jeden z velitelů mi řekl, že tanker tam bohužel zemřel, ale tank T-90 „Breakthrough“ narazil na nášlapnou minu. Zřejmě vyletěl nahoru, muž se tam jen zranil - ne od ostrého projektilu, ale jen tvrdě narazil, a je to. Tank zůstal v provozuschopném stavu. To znamená, že všeho je dost... Tedy jen málo, ale ve všech oblastech jsou základy, otázka je v budování.

Řekl jsem o nevyřízených záležitostech a teď, co se děje teď. U hlavních typů zbraní se naše výroba za rok zvýšila 2,7krát. A v nejoblíbenějších oblastech - desetkrát. Desetkrát! Některé průmyslové podniky pracují na dvě směny a mnohé na tři, prakticky ve dne v noci, a pracují velmi dobře.

Chci, jak se v takových případech říká, využít této příležitosti a poděkovat našim dělníkům, inženýrům, kteří orají dnem i nocí. Mnoho z nich jde přímo do první linie a pracuje na převozu vybavení přímo do válečné zóny a fungují velmi dobře.

Proto, když mluvíme o jednom z hlavních úkolů, před kterým stojíme – o demilitarizaci, probíhá přesně tak. Tam mají svých stále méně, nezůstalo skoro nic. Stále existují staré sovětské podniky, kde se snaží opravovat zařízení, ale je jich stále méně, protože jakmile získáme informace o tom, kde a co se děje, snažíme se tyto podniky ovlivnit. A my rosteme a zlepšuje se kvalita, zlepšují se vlastnosti - dosah, přesnost. Kdyby nedošlo ke speciální vojenské operaci, asi bychom nikdy nepochopili, jak vyladit náš obranný průmysl tak, aby naše armáda byla nejlepší na světě. Ale my to uděláme.

Alexej Borodkin: Děkuji.

Irina Kuksenková: Dobré odpoledne, Vladimíre Vladimiroviči!

Irina Kuksenková, Channel One.

Mám dotaz na téma, které se mě týká - rehabilitace, jelikož to dělám. To není o nic méně důležité než bojová práce, zásobování vojsk, upřímně, vím to jistě.

Moc děkujeme za vytvoření nadace Obránci vlasti. Ve skutečnosti si teď nedokážete představit, jak bychom si bez něj poradili s tou hromadou otázek. Kluci, kteří dali své zdraví za zájmy naší země, by neměli cítit žádnou zášť a nespravedlnost.

Otázka je jaká - otázka je, že naše kraje se neliší ani finančně, jsou jiné i organizačně a pomoc by jim měla být poskytována ve všech krajích stejně kvalitně. Ale jsou jiné a pomoc, respektive, bude jiná. Co si o tom myslíš?

Vladimir Putin: Víte, to je citlivá záležitost, rozumím. A dobrý. Někdo řekl, že otázky budou jiné, včetně velmi citlivých – měl jsi pravdu, když jsi to řekl. Ale to všechno jsou důležité otázky. Je to také velmi důležité, chápu.

Víte, myšlenka na vytvoření podpůrného fondu Obránců vlasti mě napadla po setkání s manželkami a matkami chlapů, kteří bojují a z nichž někteří bohužel položili životy za svou vlast. Před několika měsíci jsem je potkal v Ogaryovu. A některé ženy, jedna matka zraněného vojáka, řekly: Takže, abych byl upřímný, je to pro mě těžké, protože rána je těžká a je to pro mě těžké, říká. Pak řekli: je potřeba nějaký systém státní podpory. A vznikla tato myšlenka – vytvořit fond na podporu obránců NWO. Doufám, že se to rozjede, bude fungovat stále aktivněji. A je moc dobře, že tam pracují lidé, kteří jsou nějak spojeni se speciální vojenskou operací - ať už příbuzní, nebo bývalí účastníci, a i takoví jsou.

Co byste v tomto ohledu rád řekl? Za prvé, záruky od státu jsou pro všechny stejné. A výše peněžních příjmů je pro všechny stejná - zpočátku 196 tisíc a pak všemožné věci související s peněžním příspěvkem. A sociální záruky s různými platbami ze státních zdrojů jsou pro všechny stejné.

Ale máte pravdu: pokud jde o platby od krajů, jde o dobrovolné sociální platby krajům – k tomu kraje nikdo nenutí, oni to dělají dodatečně. Tady samozřejmě funguje tato okolnost, kterou jste zmínil: různé regiony mají různé přístupy – snaží se, některé organizují doplatky, některé pomáhají rodinám. Například bezplatné stravování ve školách pro děti, přednostní vstup na univerzity, ale to je celoruské pravidlo - přednostní vstup na univerzity, předškolní zařízení dělají hodně pro rodiny.

Ano, je zde takový problém: každý region je vhodný svým vlastním způsobem. Zde je poměrně obtížné „česat“ vše stejným způsobem, protože je to jakoby výsadou samotného regionu. Ale musím se nad tím zamyslet, rozumím.

I. Kuksenková: Otázka není ani ve financování, ne v bohatství, ale v tom, že k tomu někdo přistupuje organizovaně a s duší. Provádíme například rehabilitaci, seznamujeme zraněné děti s amputacemi s paralympijským sportem v regionu Tula. Vím přesně, co se tam pořádá, vidím to. Nyní jsme dokončili směnu, teprve před pár dny je vše jen na pultech. A třeba v jiných regionech vidím, že tam jsou nějaké otázky. Jak přesně vybudovat tuto organizaci, aby se k ní lidé chovali s duší, zodpovědně?

Vladimir Putin: Víte, na co jsem teď myslel? Teď mě napadlo něco - že musíme vzít tyto osvědčené postupy a doporučit je v jiných regionech. Zde nemůžete vynutit, a není potřeba. Jen jsem si jistý, že šéfové krajů, hejtmani, pokud něco nedělají jako jejich sousedé, ne proto, že by nechtěli, ale protože to prostě nevědí, taková informace neexistuje. Ale je potřeba to replikovat.

Dejte nám, prosím – ano, ano, myslím to docela vážně – a my to zkusíme, nebudeme to zkoušet, uděláme to přes administrativu, přes zmocněnce, zavedeme to po celé zemi.

Irina Kuksenková: Děkuji.

Vladimir Putin: A děkuji mnohokrát. Je to velmi důležité.

Sergej Pegov: Vladimir Vladimirovič, Semjon Pegov, projekt WarGonzo.

Nejsem sice moderátor, ale zrzavý a arogantní, položím dvě otázky.

Vladimir Putin: Ale ne všechny zrzky jsou drzé. (*Smích.*)

Sergej Pegov: No, nejde o mě.

Vladimir Vladimirovič, první otázka. V každé době je známo, že kádry rozhodují o všem, zvláště v armádě, zvláště za války.

Vladimir Putin: To řekl Stalin, že?

Sergej Pegov: Ano, myslím, že ano.

Stávající byrokratický systém je bohužel zařízen tak, že nyní jsou to hlavně ti, kdo dobře slouží na patře, kdo je schopen, jak se říká, včas vysát úřady a probojovat se na vrchol. Ale teď se vepředu rodí noví Rokossovští, noví talentovaní kluci. Mimochodem, moc vás zdravím od velitelů Donbasu, ze Somálska, z OBTF [samostatná prapor-taktická formace] Cascade, ze Sparty, ale to není jen o nich.

Nyní je skutečně mnoho talentů, v dobrém slova smyslu odvážných, ale systém je takříkajíc nepustí nahoru. Jak lze tento problém vyřešit, abychom měli nové „smaragdy“ našeho vojenského umění, vojenského umění? A jsou, věřte mi.

Druhá otázka, rovněž citlivá, se týká plateb za zranění, bohužel, za smrt vojáků. Některé záležitosti v Turčakově pracovní skupině se řeší ručně, ale je tu například otázka plateb za zničené zařízení. Osobně nikoho neznám - kluci si nenechají lhát - neznám jediného bojovníka, který by dostal výplatu za poškozený tank, za zničenou opevněnou oblast. Ačkoli to bylo všechno oznámeno, všichni to vědí a dokonce se tak trochu navzájem smějí: proč to slíbili, ale nic z toho. A opakují: kluci vás nenechají lhát - to je pravda.

Děkuji.

Vladimir Putin: To není jen otázka, je to výzva k akci.

Co se týče štábu - první díl "Merleson Ballet". To je velmi důležitá otázka. Před SVO bylo samozřejmě jako v každé státní struktuře spousta „parketových“ lidí. Víte, dokud nezačala pandemie, byla ve zdravotnictví jedna situace, ale jakmile pandemie začala, okamžitě se začali objevovat lidé, které lze přirovnat k vojenskému personálu, ačkoli jsou to čistě civilisté. Sami víme, kdy se lidé nebojácně vydali do těchto nebezpečných zón, ani nechápali, jak to pro ně může skončit. Totéž platí i ve vojenském prostředí: začala speciální vojenská operace a velmi rychle si začali uvědomovat, že „parketoví“ generálové – a těch je v každé armádě na světě v době míru víc než dost, všude – to jsou, mírně řečeno neúčinné.

A naopak – tady máte pravdu, Semjone Vladimiroviči – se začali objevovat lidé, kteří jako by seděli ve stínu – nebylo je vidět, neslyšet, ale ukázalo se, že jsou velmi účinné a velmi potřebné. Bohužel takoví lidé umírají první, protože se nešetří – to je ten průšvih.

Ale přesto určitě musíme... Doufám, že se to stále děje a bude dít i nadále. Musíš vidět. Teď vám řeknu proč – protože jsme v tom naprosto stejně smýšlející. Plně sdílím tuto pozici – úplně a úplně. Je třeba takové lidi hledat – hledat a přetahovat je, posílat je studovat, povyšovat je v hodnosti, na pozicích, více jim věřit.

Nejlepší příklad je ten poslední. Víte, včera jsem byl v nemocnici, předal jsem rozkazy chlapům a tento velitel, který velel, velel dobře na místě, během nepřátelských akcí, předal Hvězdu hrdiny. Když jsem s ním ještě mluvil po telefonu, byl to ten nejpříjemnější rozhovor, protože toho chlápka přivezli přímo z bojiště do nemocnice, ještě mu nic neudělali - neoperovali, nic, jeho nohy byly umrtveny jen proto, že dvě rány a jedna rána se dotkla holenní kosti. Mluvil na mě bojovným hlasem, zeptal jsem se ho, jak bitva probíhala.

Včera jsem o tom přemýšlel a myslím, že je to důležité, takže to zopakuji. Ptám se ho: "Poslyš, Juriji Jurijeviči, řekli mi, že jsi zemřel." Říká: „Soudruhu vrchní veliteli, jsem naživu. Ne, nejsem mrtvý, jsem naživu. Říkám: „Vidím, že jsi naživu. Ale bylo mi řečeno, že vás pak vojáci vynesli z bojiště." Říká: "Ne, sám jsem je vydržel." Říkám: „Jak je? Se zraněním? Říká: "Ano, dvě rány, obě do nohy." Včera mi vysvětloval: první byl od kulky a druhý od úlomku, ale už, když vyšly úplně, dostal druhou ránu. Mimochodem, říkám: "Sloužíte už dlouho?" Říká: "Osm let." Říkám: "Kolik je ti let?" - "24". Říkám: "Počkej, kolik jsi hodin?". Říká: "Od 18". Říkám: "Tak šest." Říká: "Promiň, mám strach, udělal jsem chybu." (*Smích.*) Říkám: „Ano, rozumím. Jste druhý poručík. On: "Ano." "Velíte společnosti?" - "Ano". Víš, vzpomněl jsem si na to včera a teď: "Pověz mi, jak probíhala bitva?" - "Nejprve dělostřelecká příprava - nikdo neucukl, všichni zůstali na místě, pak jely tanky." Říkám: "Nic, personál?" - "Všechno je na svém místě, všichni přijali bitvu, za nimi - obrněná vozidla a pěchota."

Chápete, jak se to liší od Velké vlastenecké války? Nic, všechno je stejné. U konkrétních lidí, kteří umírají, jsou zranění, bojují, bojují – není tomu jinak.

Ptám se ho: „Velíte nějaké rotě, poručíku? Chápu, že v nedávné minulosti jste byl seržant. Říká ano. Mimochodem, seržanti nyní bojují velmi dobře: tato vrstva mladších velitelů letos trochu povyrostla a bojují dobře. Byl to seržant. Říkám: "Jste nyní mladší poručík?" - "Ano". Řekl jsem mu: "Dávám ti hodnost nadporučíka." Včera jsem mu řekl: "Musíme jít do školy." A tihle chlapi by se samozřejmě měli hledat všude.

Chytrý, sečtělý, vyrovnaný, odvážný, odhodlaný sloužit vlasti - opravdu, v tom nejpříjemnějším a nejušlechtlejším smyslu toho slova. A jeho chlapi jsou stejní. A, víte, říkám: "Jsou nějaké ztráty?" Říká: "Ano, bohužel, existuje." Říkám: "A co?" "Deset mrtvých, deset zraněných." Chlapi stáli vedle něj a včera byli také vedle něj - z jeho jednotky.

Samozřejmě je musíte hledat. Je jich mnoho, máte naprostou pravdu. Musím říct, že jak ministr [obran], tak náčelník generálního štábu plně sdílejí můj postoj, mluvil jsem o tom mnohokrát, říkají: samozřejmě, to se musí udělat. Máte ale pravdu i v tom, že byrokracie je tam stejná jako na každém ministerstvu, mnohvrstevná, a samozřejmě je potřeba vyvinout mechanismus pro tento výťah - vyhledávání a výťah, který by takové lidi pozvedl na potřebnou úroveň pro armádu a zemi.

Sám se nad tím také zamyslím a navrhu vám: nic takového tu není - to nejsou nějaké speciální věci související s vojenskou vědou, to jsou čistě administrativní rozhodnutí. Pokud jsou zde nějaké nápady - uveďte je, nestyděte se, ano? To je velmi správné.

O platbách. Ano, opravdu, přesně si to nepamatuji, ale podle mého názoru by se za letadlo - 300 tisíc, za tank - mělo zaplatit 100 tisíc navíc. To, že neplatí, je pro mě nečekané.

Sergej Pegov: Bohužel, toto je absolutní fakt – kluci vás nenechají lhát.

Vladimir Putin: To, co jste řekl, nezpochybňuji, vycházím z toho, že to tak je. Určitě se k tomu dnes vrátím v rozhovoru s ministerstvem obrany – rozhodně, stoprocentně.

Mimochodem, kluci jsou velmi odvážní a pracují efektivně. Jen jsem řekl, když jsme začali konverzaci, že útok probíhá dvěma směry. Několik tanků bylo vyřazeno pomocí letadel, "točny" fungují velmi dobře. Mimochodem, velké díky pilotům. Hrdinové, opravdoví hrdinové! Bojují efektivně, opravdu cool. A několik obrněných vozidel a tank bylo zasaženo pěchotou pomocí protitankových zbraní, které moderní také nestačí. Kornouty fungují perfektně, ale je jich potřeba víc. Udělejme více.

Takže určitě prověřím.

Sergej Pegov: Děkuji, Vladimíre Vladimiroviči.

Vladimir Putin: Děkuji, že jste na to upozornili.

Prosím, je ještě něco?

Ivan Lyadvin: Pane prezidente, dobré odpoledne!

Ilya Lyadvin, NTV.

Téma plateb zhotovitelům už tu bylo doslova před otázkou. Ale přesto bych rád trochu rozšířil regionální případ, protože například Chuvashia - platba 50 [tisíc rublů], Čeljabinsk - 50, ale existují malé příspěvky pro děti, ale Transbaikalia - 150-200, Burjatsko - 200. Tady je takový moment: opravdu máme mezeru, abych tak řekl, pokud jde o úroveň možností regionů, je taková, že někdo může vyložit 200 ...

Vladimir Putin: Už jsem řekl, zeptala se Irina Yulyevna a už jsem odpověděl. Co se týče federálních plateb, ty jsou pro všechny stejné – bez ohledu na to, odkud člověk v ozbrojených silách pochází.

Ivan Lyadvin: Ano, jsou si rovni.

Vladimir Putin: Co se týče regionálních plateb, ty jsou regionálně dobrovolné – kraj to dělá dodatečně a tady nemůžeme dávat přímé pokyny. Můžeme doporučit zvolit nějakou obecnou lištu.

Máte samozřejmě naprostou pravdu: člověk, který bojuje, stojí poblíž, možná v zákopu, kryje nebo stahuje raněné z bojiště, ale jeden dostane trochu víc, mám na mysli tento dodatečný příspěvek z regionu, druhý dostane méně, samozřejmě to vypadá trapně.

Znovu opakuji: toto se netýká federálních agentur – jedná se čistě o regionální platby, které jsou obecně volitelné. Kraje nemohly platit vůbec nic, ale dělají to dobrovolně. Ale samozřejmě je lepší mít zde nějaký obecný přístup.

souhlasím, máš pravdu. Pojdme spolupracovat s guvernéry.

Ilya Lyadvin: Je to snad jen nějaký obecný program, aby to bylo opravdu na legislativní úrovni, možná.

Vladimir Putin: Ilja Vladimirovič, na rozdíl od Ukrajiny jsme právním státem. To není vtip, to není ironie. o čem to mluvím? Kraje mají určitá práva, ale kraje mají určité povinnosti, federace má určitá práva. Federace, jakkoli to zní paradoxně, v tomto případě nemůže dávat přímé pokyny v souladu s rozdělením pravomocí. Ale můžeme doporučit a jsem si jistý, že se hejtmani ozvou, ale byl bych rád, kdyby to spíše rostlo než klesalo. Určitě budeme pracovat.

Máš pravdu, plně tě podporuji - naprosto, věř mi. Tento problém znám – mluvil jsem již mnohokrát na různých úrovních, ale dosáhnout shody je poměrně obtížné. Zkusme to udělat.

Ivan Lyadvin: Děkuji.

Yu Podolyak: Vladimir Vladimirovych, Yury Podolyak, blogger.

Rád bych se vrátil k již vznesené otázce – k saturaci armády moderními zbraňovými systémy.

Bohužel se tak stalo, před speciální operací jsme nevěděli, že bude potřeba mnoho speciálního vybavení a zbraní, a nyní se spousta tohoto vybavení vyrábí ručně. Sbíráám finanční prostředky od Lidové fronty a nyní shromažďujeme prostředky na elektronickou válku [elektronická válka] a hned vám řeknu: prakticky, ale ne prakticky, všechny prostředky, které budou za tyto peníze nakoupeny, budou vytvořeny, vlastně na koleno.

Co je za problém? Ukazují efektivitu na frontě, vojáci říkají ano, to je to, co potřebujeme, ale náš byrokratický systém neumožňuje jejich rychlé zavedení a použití velmi sériově. To znamená, že příležitostí, které máme, je poskrovnu, možná tisíce, desetitisíce na nákup, ale potřebujeme statisíce, bohužel.

Možná přes ministerstvo průmyslu a obchodu, možná přes ministerstvo obrany nějak pro speciální vojenskou operaci, aby se tyto postupy za tyto prostředky zjednodušily? To okamžitě dramaticky zvýší efektivitu a bezpečnost našich chlapů. Jen pro příklad: individuální analyzátor dronů – zachrání tisíce životů našich vojáků. Není těžké to zavést, není to složité, nakoupíme jich tisíce, ale jsou potřeba desítky tisíc. A to naše ministerstvo obrany nemůže, protože existují byrokratické struktury, které je třeba měsíce třídit, a to je celý život našich vojáků.

Bylo by skvělé tento problém vyřešit, pokud je to možné. Děkuji.

Druhý - pokud možno později. Pokud je to možné, tak druhá [otázka].

Vladimir Putin: Počkejte chvíli. Problém je známý, ale Anatolij Leonidovič [Borodkin] zde podle mého názoru mluvil o práci vojensko-průmyslového sektoru. Právě jste mi navrhl doplnění odpovědi na otázku Anatolije Leonidoviče.

Víte, kromě toho, že jsme dobře nastartovali modernizaci vojensko-průmyslového komplexu a kromě toho, že nyní poměrně rychle roste produkce nejžádanějších výrobků, vzrostly již desetinásobně, tam je další výhoda, velmi velká, upřímně řečeno pro mě až nečekaná. Do této práce se zapojily desítky, stovky soukromých podniků, které nikdy neměly nic společného s vojensko-průmyslovým komplexem - malé a střední podniky. Nyní nebudu jmenovat, protože se obávám, že na tyto podniky přitáhneme zbytečnou pozornost.

Víte, dělali, podmíněčně, dýmky - ukázalo se, že kromě dýmek můžete dělat i něco jiného. A tak ve velmi mnoha oblastech, tedy překvapivě jednoduše. A to v celku vypovídá o dobré úrovni rozvoje reálné výroby obecně. Ano, ano, máme mikroelektroniku – mnoho problémů, mnoho, ale přesto, jak se ukázalo, to dokázali velmi rychle pochytit a začít se rozvíjet.

Ale přesto nevyřešíme všechny problémy a zde má Jurij Ivanovič naprostou pravdu. Věř mi, už jsem řekl stokrát to, co jsi právě řekl. Ještě se k tomu vrátím, zkusím to znovu napravit. Vidíte, jestli máte nějaké nápady, jak obejít tyto zbytečné byrokratické procedury, abyste vše dostali na vrchol.

Ale tady, když začnu něco tlačit, dostávám odpověď – víte, musíme si ověřit, jak je to účinné, je to pravda. No, co proti tomu říkáš, rozumíš?

Yury Podolyaka: Vojáci na frontě říkají, že je to efektivní. A víte, velmi dobrý argument, který říkají vojáci, který bude pro takové úředníky prostě smrtelný, říkají: dobře, když je neúčinný, dejte mu účinný.

V souladu s tím, zatímco naše například ministerstvo nemůže dát efektivní, budiž, což z nějakého důvodu považuje za neúčinné. Pokud si to vojáci myslí.

Vladimir Putin: Juriji Ivanoviči, nejjednodušší věc je: dejte mi, co máte na mysli, a já se pokusím...

Yury Podolyaka: Ano, dobře, děkuji. Předložím samostatně.

Vladimir Putin: To by bylo nejsprávnější.

Y. Podolyaka: Výborně, právě to udělám.

Vladimir Putin: Potom vy a já vypracujeme plán, jak překonat tyto byrokratické...

Yury Podolyaka: Dobře. Děkuji.

Ivan Ušenin: Vladimir Vladimirovič!

Ilja Ušenin, NTV.

Mám dotaz související s notoricky známými "červenými čarami". Je jasné, že v zóně NMD jsme ve válce nejen s kyjevským režimem, ale i s takzvaným kolektivním Západem. Země NATO neustále nějak posouvají naše „červené čáry“ a překračují je. Vyjadřujeme určité obavy, neustále mluvíme o nepřipustnosti těchto akcí, ale neexistují žádné skutečné odpovědi.

Ukazuje se, že budeme nadále posouvat „červenou čáru“?

Vladimir Putin: Poslyšte, není samotné vedení speciální vojenské operace reakcí na překonání těchto „čar“? To je první, to je nejdůležitější. Mnohokrát jsme řekli: „Nedělej to, nedělej to. Udělejme to – jsme připraveni na jednání.“ Nakonec nás povzbudili, abychom se pokusili ukončit válku, kterou začali v roce 2014, silou zbraní. Říkají nám: "Tady jste začali válku, tady je Putin - agresor." Ne: oni jsou agresoři, oni začali tuto válku a my se ji snažíme zastavit, ale jsme nuceni to udělat s pomocí ozbrojených sil. Není to ale odpověď na překonání některých „červených čar“? Toto je první.

Druhý. Ne všechno snad projde médií, i když se není za co stydět. Je to vidět i při úderech na celý energetický systém Ukrajiny. Není to odpověď na překonání „červených čar“? A skutečné zničení velitelství hlavního zpravodajského oddělení ozbrojených sil Ukrajiny u Kyjeva, to je prakticky v Kyjevě, není tohle odpověď? Odpovědět.

Budeme dál pracovat selektivně, nebudeme dělat to, co ti pitomci - zasahují civilní objekty, obytné oblasti. To samozřejmě neuděláme. Budeme nadále selektivně reagovat.

Sergei Zenin: Vladimíre Vladimiroviči, protože jsou zde lidé, kteří jsou zodpovědní za váš život a zdraví, protože se nejedná o živé vysílání, nejprve provedu nějaké manipulace, pak řeknu pár slov.

Vladimir Putin: Dobře.

Sergei Zenin: Mám jen dárek.

Vladimir Putin: Šaman.

Sergei Zenin: Víte, čistý alkohol je nejlepší antiseptikum. Nejdou na návštěvu bez dárku - existuje dar. Jde o to. Ten, kdo mi ho dal, žije díky našim jednotkám dostatečně daleko od našich hranic a daleko od frontové linie - to je takzvané, ne takzvané, ale vlastně osvobozené území, vesnice Timonovo nedaleko Svatova. Na zahradě najde mince.

Vladimir Putin: Mince?

Sergej Zenin: Ano, mince, celá nádoba mincí. Jsou tam Alexandrovy mince, Nikolajevovy a Kateřiny. Tato mince byla stříbrná, ale po určitých reformách se z ní stala měděná mince – to je nikolajevská mince. A ten, kdo mi to dal, řekl: "Hele, jaká je sakra Ukrajina?" Protože to našel ve své zahradě.

Proč to říkám? Je tam velmi důležitá epizoda. Má syna Nikolaje, který sám z vlastní iniciativy - slyší vzdálené výbuchy granátů - vykopal malé zákopy kolem vesnice, ale v růstu - sám chlap s lopatou. Dal tam protitankové ježky, dal nějaké kondiční kulometry a chodí s podomácku vyrobeným kulometem, který jsme měli v dětství, já jsem si vyrobil takové kulometry, vyrobil jsem to ze dřeva, mouchu z karafiátu, a chodí, hlídají vesnici. Ten chlap opravdu chce vstoupit do kadeta [školy] Národní gardy. Pomozme mu, prosím.

Vladimir Putin: No tak.

Jak je starý?

Sergej Zenin: Letos se už může přihlásit. Bude mu 12.

Vladimir Putin: Dnes si promluví s Viktorem Vasiljevičem [Zolotovem], slibuji vám. Dej mi jeho podrobnosti.

Sergej Zenin: Děkuji mnohokrát. Skvělé, to je skvělé.

Vladimir Putin: Děkuji vám za vaši práci při podpoře personálu potřebného pro vlast. Bůh žehnej.

Sergej Zenin: Dám vám to později.

Vladimir Putin: Dobře.

S.Zenin: A přesto, když jsem situaci uklidnil, na dvě dost ostré a dost důležité otázky.

Vladimir Putin: Co se týče „co je to za Ukrajinu“. Ona, ať je cokoli, je - a musíme se k tomu chovat s respektem. To ale neznamená, že je to důvod k tomu, abychom se k nám chovali bez jakéhokoli respektu. O tom to je.

Pokud se některá část lidí žijících na těchto územích domnívá, že chtějí žít v samostatném, nezávislém státě, je třeba s tím zacházet s respektem. Ale proč by měli žít na náš úkor? A na našich historických územích? A pokud chtějí žít na našich historických územích, tak ovlivňujte své politické vedení tak, aby se budovaly normální vztahy s Ruskem, aby nás z těchto území nikdo neohrožoval. To je ten problém, to je ten problém.

Jak moc jsme se hádali se stejným Běloruskem, hádali jsme se s Lukašenkem o mnoha věcech a někdy nadávali. Je to pochopitelné, protože prezident země, v tomto případě Běloruska, hájí své zájmy, jak uzná za vhodné, důsledně, tvrdě. Měli jsme spory. Ale napadlo někdy někoho rozpoutat nějaký konflikt s Běloruskem? Nikdy by nikoho ani nenapadlo rozpoutat nějaké konflikty s Ukrajinou, kdybychom měli normální lidské vztahy. Nepotřebujete ani žádný stát Unie. Ale to je to, co tam udělali - toto "antiRusko" - a "antiRusko" jen nevytvořili, ale vytvořili si ho jako základ své vlastní existence, vytvořili toto "antiRusko" a začali ho posilovat . To je ten problém.

Ano, dokonce i v NATO. Ostatně, když Ukrajina získala nezávislost, bylo to napsáno v Deklaraci nezávislosti, připomínám, že Ukrajina je neutrální stát. A kteří v roce 2008 najednou v plném zdraví – žádné krymské události, nic – najednou oznámili, že chtějí vstoupit do NATO, a NATO jim otevřelo dveře, když na slavném summitu v Bukurešti prohlásili, že dveře do NATO jsou pro Ukrajinu otevřené ?

Sergej Zenin: No, ještě ne.

Vladimir Putin: Nejen, že všechny oklamali, že NATO se nebude rozšiřovat na východ, ale naše historická území s ruským mluvícím obyvatelstvem jsou v NATO! Nejste naštvaní, ne? Plně. Vědí, že jsou pro nás hrozbou. Ne, cíleně jednájí ve všech našich pokusech o navázání normálních vztahů. To je ten problém.

A pokud jde o někoho, kdo se chce na Ukrajině cítit Ukrajincem a žít v samostatném státě, ale proboha, dělejte si, co chcete. K tomu musíme přistupovat s respektem. Ale pak nám nevyhrožujte.

A Sobčak tehdy mluvil správně. Různí lidé z různých politických spekter země se k němu chovají různě. Ale byl to chytrý člověk, to můžu říct s naprostou jistotou, pracoval jsem s ním dlouho. Správně řekl: "Pokud chceš odejít, odejdi, ale odejdi s tím, s čím jsi přišel." A v roce 1645 nebo v roce 1654 nebyla Ukrajina vůbec. V archivu jsou dopisy, které píšou do Varšavy: "My, ruští pravoslavní lidé, požadujeme, aby byla respektována naše práva." A píšou do Moskvy: "My, ruští pravoslavní, žádáme o přijetí do ruského království." Rozumíš?

Ano, postupně začali budovat, rozdávat území, z nějakého důvodu se Vladimír Iljič [Lenin] rozhodl vzdát celé oblasti Černého moře. Z jakého zděšení? Čistě historicky – ruské země. S Ukrajinou samozřejmě nic takového spojeného nebylo, protože nic nebylo. Ve skutečnosti Ukrajina skutečně vznikla v roce 1922 a byla zakotvena v ústavě. Byla tam přenesena obrovská ruská území – jen tak. Navíc už jsem něco řekl, četl jsem papíry z archivu a dopisy: nejdřív se podle mě rozhodovali na sjezdu nebo v politbyru, jak se to, řekněme, jmenovalo, podle mě Krivoj Rog?

Poznámka: Doněck.

Vladimir Putin: Doněcká republika, ano, že by měla být součástí RSFSR. Potom z těch území přijeli bolševici a řekli: "Proč nás necháváte s nějakými rolníky?" Tedy s rolníky, kteří byli považováni za maloměšťácký živel. Znovu jsme se vrátili tam, kam převést Donbass, tuto republiku Krivoj Rog. Lidé z Donbasu přišli a řekli: "Jak to, všechno už je rozhodnuto, že jsme v Rusku." "Matko Rusko" napsali. Lenin jim říká: "Musíme to přehodnotit." Převzali to sami.

Jsi opravdu blázen, nebo co? Kdo se vůbec ptal lidí? Bylo by nějaké hlasování, plebiscit – co to je? Dobře, dobře, přenesli to tam a pak to vzali, oddělili. Nevím, myslím, že se to nikdy v historii nestalo. Dobře, jsme připraveni žít v takovém paradigmatu. Ale také tam začali vytvářet „antirusko“, začali vytvářet hrozby. A lidé tam žít nechtějí, táhne je to k nám. Co bychom měli hodit, nebo co, lidi? Zde je výsledek.

A Ukrajina, samozřejmě, jaká je tam Ukrajina – nic tam nebylo a Ukrajina nebyla. Ukrajina vznikla v roce 1922, jak jsem řekl. Nyní vděční potomci bourají pomník Lenina, zakladatele Ukrajiny.

Sergej Zenin: Tito lidé na nás čekali a považují to za Rusko.

Vladimir Putin: Ano, samozřejmě.

Sergej Zenin: Vladimíre Vladimiroviči, dovoluji vám položit vám dvě otázky, spíše akutní, protože na tyto otázky čeká velké množství lidí na frontě? Oba se týkají tzv. soukromých vojenských společností, které jsou u nás de iure jakoby dokonce zakázané, jako by neexistovaly, ale zároveň jsou de facto na frontě. Kluci bojují s různou úspěšností, někdy s velmi dobrými výsledky.

Jak se zbavit tohoto právního či právního vakua, abychom je vrátili do právní oblasti? Víte, komunikujeme nejen s veliteli, ale komunikujeme i s vojáky, s bojovníky – a je tam nějaká zášť.

Vladimir Putin: Rozumím, ano. Tady máš naprostou pravdu. Požádal jsem jak poslance Státní dumy, tak i ministerstvo obrany, aby vše uvedli do souladu se zdravým rozumem, zavedenou praxí a zákonem.

Rozhodně bychom neměli lidi stavět do žádné falešné pozice. Za prvé, každý, kdo je a v jakékoli funkci stojí v popředí, všichni jsou obránci vlasti a vlasti, musí plně reagovat na jejich ochotu riskovat své životy nebo dát své životy za vlast. Všichni by měli být na stejné úrovni. K tomu je ale samozřejmě nutné provést patřičné změny zákona. Nyní na tom pracují.

Pokud vím, ministerstvo obrany nyní uzavírá smlouvy se všemi, kteří chtějí nadále sloužit v zóně speciální vojenské operace. Jedině tak lze zajistit sociální záruky, protože pokud není smlouva se státem, není-li smlouva s ministerstvem obrany, nejsou právní důvody pro sociální záruky ze strany státu. To je potřeba udělat a udělat co nejdříve.

Jsou tam nějaké nuance, nebudu se teď rozepisovat, něco lze v zákoně napravit. Protože dnes se v právním smyslu k těmto dobrovolnickým formacím přibližují pouze soukromé bezpečnostní struktury. Ale i tak je spousta věcí, které je potřeba dále upravit.

Nejprve je tedy třeba uzavřít smlouvy se všemi dobrovolnými sdruženími, jinak nebudou ze strany státu žádné sociální záruky. A zadruhé musíme udělat nějaké změny v zákoně. Obojí bude hotovo.

Sergei Zenin: Ještě jedna otázka ohledně PMC. Velmi zvláštní příběh. Na jednu stranu jde často o skutečně hrdinské osobnosti. Na druhou stranu, když se vrátí do civilu, každý se chová jinak. A jsou situace, kdy se lidé – není žádným tajemstvím, že jsou lidé, kteří se tam dostali z vězení – se vracejí na stejnou cestu, chovají se stejně, páchají přestupky a jsou velmi odlišné, a dochází k velmi závažným přestupkům. A ukazuje se, že tito lidé vrhají stín na všechny ostatní, kteří tam stále bojují, kteří prolévají krev, přestože sami také prolévají, ale vrátili se ke starým.

Jak v této konkrétní situaci oddělit dobré od špatného? I když se zdá, že jde o stejné stíhačky PMC.

Vladimir Putin: Víte, pamatujte, ten Šolochovův Makar Nagulnov tam [v románu Panenská půda vzhůru nohama], nebo tak něco, řekl: byl tam dobrý komunista, to je všechno dobré, ale tam se, omluvte mě za ty špatné mravy, ošklivě proměnil. což znamená, že je to nepřátelská revoluce. Tady je bohužel to samé.

Člověk bojuje - čest a chvála jemu, stát musí udělat vše pro to, aby své závazky vůči těmto lidem splnil, a my to děláme. Ale pro sociální záruky je to nutné - smlouvy se státem musí být podepsány, to je samozřejmě věc, jinak nebudou závazky ze strany státu a pak [dojde] k nespravedlnosti vůči lidem, kteří jsou na válce. A hned to dostanou - podepisují dekrety o milosti.

Ale ve skutečnosti dochází k recidivám. Ale pak se člověk musí zodpovídat v plném rozsahu zákona, ať se tam děje cokoli. A tak to bylo ve Velké vlastenecké válce: pokud člověk bojoval, bojoval - čest a chvála, ale pokud se dopustil přestupku, odpovídal stejně jako všichni ostatní občané.

Ale čemu byste chtěli věnovat pozornost? Podívejte, obecně máme recidivu – pokud nevezmete speciální vojenskou operaci, nic – jen recidivu mezi lidmi, kteří si odpykali trest, vrátili se do normálního života, v některých případech dosahuje 40 procent. A z účastníků SVO jsou recidivy od propuštěných - 0,4 procenta.

Sergei Zenin: Procento je velmi malé.

V. Putin: Ano.

Sergej Zenin: Ale pořád je to moucha.

Vladimir Putin: No, takový je život, je složitý a rozmanitý. A s tím se nedá nic dělat, diktuje nám své tvrdé zákony.

Opakuji: recidiva je na toto téma desetkrát nižší než recidiva obecně. To je nevyhnutelné, ale negativní důsledky jsou minimální.

Dmitrij Kulko: Pane prezidente, ještě jedna věc k protiofenzívě.

V. Putin: Ano.

D. Kulko: Ukrajinská protiofenzíva se dříve nebo později zavalí, respektive naši hoši ji udusí hrdinským úsilím. Ale je zřejmé, že bez ohledu na to, jaké ztráty Ukrajina utrpí, západní země budou nadále dodávat zbraně.

Vladimir Putin: No, tady je otázka.

Dmitrij Kulko: V každém případě je otázka, co bude dál? Připravíme se na odrazení nové ofenzívy, nebo půjdeme kupředu sami? A v tom případě, jak daleko jsme ochotni zajít tentokrát, k našim novým hranicím Ruska, nebo kam až to půjde?

Vladimir Putin: Dmitriji Alexandroviči, mohu to říci jen tváří v tvář. (*Smích*) No, obecně bude vše záviset na potenciálech, které se vytvoří na konci této takzvané protiofenzívy. To je klíčová otázka.

Myslím si, že chápat - říkám to z dobrého důvodu - chápat katastrofu, katastrofální ztráty, vedení, ať už je jakékoliv, má hlavu na bedrech, mělo by přemýšlet, co dál. A uvidíme, jaká bude situace a na základě toho podnikneme další kroky. Máme plány různého charakteru, podle situace, která se vyvine, až budeme považovat za nutné něco udělat.

Dmitrij Kulko: Vladimíre Vladimiroviči, naši hoši nyní pálí vybavení NATO – nicméně pokud jde o dodávky zbraní pro další...

Vladimir Putin: Včetně toho NATO. Tak jsem řekl: přes 160 tanků, 360 bojových vozidel pěchoty [ztráty]. To není všechno NATO - tam jsou zničeny i obrněná vozidla sovětské výroby. Bradley i Leopard krásně hoří, jak jsme očekávali. A pravděpodobně viděli - tam munice uvnitř tanků funguje, všechno se rozptyluje různými směry. Řekl jsem: 25-30 procent dodaného vybavení bylo zničeno.

Dmitrij Kulko: Pane Putine, nyní dvě země budou dodávat, včetně granátů s ochuzeným uranem. Dnes se v americkém tisku objevila informace, že po Spojeném království budou takové dodávky provádět i Spojené státy. Na příkladu Srbska jsme viděli, jak infikují zemi, jak mrzačí lidi. Ukazuje se, že Ukrajina touto municí zamoří i území Ruské federace.

Nejsme v tomto případě nuceni jednat rychleji, abychom byli proaktivní? Jak na tyto výzvy zareagujeme?

Vladimir Putin: Není třeba předbíhat. Máme spoustu takové munice s ochuzeným uranem. A pokud je použijí, vyhrazujeme si právo použít stejnou municí. Máme je skladem - nejenom je nepoužíváme.

Alexander Sladkov: To je zajímavé.

Vladimir Putin: Ne, abych byl upřímný, tady není nic zajímavého, nic dobrého. Ale pokud je to nutné, jsme schopni to udělat - řeknu to, jsme schopni to udělat. Dnes to dělat nemusíme.

Víte, co se tam ještě děje? Už jsem o tom mluvil - už to není tajemství. Ukrajinská armáda nyní utratí pravděpodobně více, pět nebo šest tisíc granátů velké ráže, 155 milimetrů. A ve Spojených státech jich vyrobí 15 000 měsíčně. Ve Spojených státech se vyrobí 15 tisíc měsíčně, ukrajinská armáda utratí pět až šest tisíc denně.

V USA plánují zvýšit. To vše je v otevřených zdrojích, zde není žádné tajemství. Nejprve říkali - až 75 tisíc, teď se to zdá o něco více, nevím, někde kolem 75 tisíc příští rok, na konci příštího roku. Ale když utratí pět nebo šest tisíc... Teď si myslím, že víc, protože v útočných operacích jsou výdaje vyšší.

Prostě nemají [skořápky], ale mají ochuzený uran a mají ho ve skladech. Zřejmě se rozhodli předložit toto - to, co zatím máme. Protože se ze skladů všechno shrabalo, zůstala jen Jižní Korea a Izrael, ne však izraelské nebo jihokorejské, ale právě jako americký majetek. Mohou si odtud vyzvednout a doručit sem. Ale i to brzy skončí. A s ochuzeným uranem zřejmě existují sklady. Nejlehčí. Protože rozšiřování výroby je pro vás dražší.

Nutí Evropany, aby rozšířili výrobu v Česku, někam jinam. Ale ať je to jak chce, jsou tam parlamenty. No, postavili nový závod a co potom? Kam ho dát? A také jsou problémy ve zdravotnictví, dopravě a školství – těch problémů je mnoho a jsou nuceni postavit továrnu na munici. A co s tím potom dělat?

Vše proto není tak jednoduché – s přihlédnutím k tomu, že ekonomické problémy stále narůstají. Lokomotivou evropské ekonomiky je podle MMF Německo, tam se plánuje recese, pro aktuální rok je HDP minus 0,7 procenta. Mimochodem, máme plus, minimálně jeden a půl, nebo i pod dva, zatímco lokomotiva evropské ekonomiky má minus 0,7 a recesi. Inflation stoupá. Kolik máme? 2,3 procenta, ale myslím, že za rok dosáhne pěti – jak centrální banka pravděpodobně předpovídá. Ale to je dobře, příliš nízká inflace pro nás není moc velký dar, ale to bude normální. Ale něco tam mají – víc než sedm, sedm a půl. V eurozóně jako celku je to asi pět, teď si to nepamatuji, ale ve Spolkové republice [Německo] je to myslím 7,4 procenta. Nezaměstnanost roste a v jižní Evropě je obecně nedostupná. A máme minimum, historické minimum.

Není tedy tak jednoduché tam všechno vyrábět, a ještě víc rozšiřovat výrobu, budovat nové podniky. Nám to přijde vhod, Rusko má zvláštní situaci. Musíme vybudovat výzbroj, budeme muset, a budeme hromadit strategické rezervy ve skladech. A kam jdou? Proč je sakra tahle Česká republika nějaká strategická rezervace? Co s tím udělají? Kam je dají? Není to tak jednoduché. No, chtějí - prosím.

Pak se ale Američané chovají velmi pragmaticky a vše je jen v jejich vlastních zájmech – o zájmy svých spojenců se nestarali. Nemají spojence, mají pouze vazaly. A vazalové začali chápat, k jaké roli jsou předurčeni. To vše se jim ve skutečnosti na úrovni veřejného povědomí nelíbí. Někteří mí přátelé mi říkají: situace je jako v Sovětském svazu. Říkám: "Jak to?". Když doma, v podniku, v kanceláři všichni sedí a diskutují o Rusku, když přijdou domů do kuchyně, je všechno jinak. Pravděpodobně jsou to lidé, kteří s námi sympatizují, pravděpodobně také něco přehánějí. Ale trendy jsou.

Proto si myslím, že u ochuzeného uranu to vysvětluje toto: prostě neexistuje. A co říkají, že teď vyrobíme tohle, vyrobíme tohle – no, pojďme na to. V recesi to není tak jednoduché. A pak jsou tu i opoziční strany, které situaci využívají – rozsvěcují ji jen tak, rozebírají reálnou situaci v ekonomice. Rozpětí bezpečnosti evropské a americké ekonomiky je velmi velké. Je to zřejmé, je to pochopitelné. Jsou high-tech, struktura ekonomiky je velmi rozvinutá, je silná, ale existuje mnoho problémů.

Proto si myslím, že je to právě to, co diktuje touhu dodávat skořápky ochuzeným uranem. Nejlevnější způsob je nedělat nic. Jsou tam sklady, tam je shodili a hotovo. A co se bude dít tady - oni se o to nestarají. Všude se tak chovají. A co dělali v Jugoslávii? A co dělali ve stejné Sýrii nebo Iráku? Dělali to samé – chtěli na všechno plivat. Nemají nic jiného než své vlastní zájmy a zájmy jejich spojenců je vůbec nezajímají.

A v oblasti ekonomiky rozhodovali, lákali podniky na území Spojených států z Evropy. Každý to chápe, každý to vidí, ale nemůže nic dělat. Od Francouzů převzali objednávku na jaderné ponorky. A co udělali? Nic. Navíc, víme, stále šeptají do ucha Američanů: musíme veřejně prohlásit, veřejně se s vámi pohádat - pak se tiše, nízko odplazíme, nezlobte se na nás, prosím. To je vše. A dýmka je nižší a kouř je řidší než v Rusku. Není tam žádná vášeň, to jsou skomírající národy – to je celý problém. A máme. Budeme bojovat za své zájmy a dosáhneme svých cílů.

Dmitrij Kulko: Děkuji.

Dmitrij Stešin: Dmitrij Stešin, Komsomolskaja Pravda.

Vladimir Vladimirovič, novinář v první linii, ne vždy klade otázky - často se ptá, protože se zdá, že pochází z velkého světa.

Od října se mě borci začali ptát na takzvaný obilný obchod. Mohl jsem jim to trochu vysvětlit, jen jsem pochopil, že to pro ně bylo nějaké velké dráždidlo a „prázdné místo“. Vysvětlil jsem jim, že tento obchod je také založen na našich zájmech – vývozu výrobků na Západ, zájmech chudých zemí, které by měly dostávat obilí. Ale chápu, že naše zájmy v této dohodě nejsou respektovány a navíc panují obavy, že zbraně budou dopraveny bezpečnostními koridory, použity k útoku na Černomořskou flotilu a tak dále.

V podstatě přesměruji otázku v první linii na vás: Potřebujeme tuto dohodu? A pokud v ní nejsou zohledněny naše zájmy, možná stojí za to ji ukončit?

Vladimir Putin: Abych byl upřímný, je to pro mě nečekaná otázka, nečekal jsem, že takovou otázku uslyším. Ale pravděpodobně chlapům, kteří bojují, není jasné, proč vydáváme toto zrno. Rozumím, souhlasím.

Víte, neděláme to pro Ukrajinu, děláme to pro naše spřátelené země v Africe a Latinské Americe, protože obilí by mělo jít především do nejchudších zemí světa. Zároveň nám bylo slíbeno, že naše obilí nebude podrobena takřikajíc represím, že nebudou překážky jeho vývozu. Bohužel jsme byli opět podvedeni.

Nic se neudělalo, pokud jde o liberalizaci dodávek našeho obilí na zahraniční trhy. Myslím přepravu, myslím pojištění, myslím platby, myslím napojení naší Ruské zemědělské banky na systém SWIFT. Bylo mnoho podmínek, které museli obyvatelé Západu pod vedením Organizace spojených národů splnit. Nic se neudělalo.

Přesto jsme tyto dohody několikrát prodloužili, chci znovu říci, v zájmu spřátelených zemí. Každý chápe, že je to i v našem zájmu – udržovat dobré, dobré, důvěryhodné, stabilní vztahy s tou částí světa, která nepodporuje agresivní akce Západu a jejich satelitů na Ukrajině proti Rusku. To je náš zájem – udržovat dobré vztahy.

Mimochodem, nevím, zda to bylo oznámeno nebo ne, nyní - v blízké budoucnosti - se očekává příchod vůdců několika afrických států do Ruska. Dohodli jsme se, že budeme diskutovat o aktuálních problémech, určitě se budeme bavit o tomto obilném obchodu. Nejprve vycházíme z těchto úvah.

Ukazuje se ale, že – už jsem to mnohokrát řekl – z celkového množství dodaného ukrajinského obilí šlo jen něco málo přes tři procenta do nejchudších zemí světa. Tam to trochu kolísá - je to 3,2-3,4, protože podle toho, kam jede další suchá nákladní loď, loď s obilím, se to trochu mění, ale obecně někde kolem tří a půl procent. Více než 40 procent jde do docela prosperujících zemí Evropské unie. Jsou hlavními příjemci ukrajinského obilí: je levnější, dostávají ho a cítí se dobře a Ukrajině za to platí peníze. Dnes se mohu mýlit, ale zdá se mi, že to je hlavní zdroj devizových příjmů Ukrajiny.

Všechno ostatní se prakticky zhroutilo, nemluvíme o průmyslu, tam se vše zastaví. Nevím, co dalšího vyrábějí. Byla zde zemědělská výroba a hutní průmysl, potrubiční část. Hutní, jelikož tam není elektřina, tak vlastně přestává. Stavba strojů se zastaví. Stavba lodí se dávno zhroutila – ještě před NWO. Letecký průmysl se zhroutil – do NWO. Výroba motorů se zhroutila.

Hlavními zdroji příjmů byl hutní průmysl, který zaniká, a zemědělské produkty, které vyvázejí, zejména obilí. Chápeme to, ale záměrně jsme do toho šli, opakují ještě jednou, abychom podpořili rozvojové země, naše přátele, a abychom dosáhli zrušení sankcí vůči našemu zemědělskému odvětví. Byli jsme znovu podvedeni, jak jsem řekl. Toto je první.

Zadruhé, pokud jde o země Afriky, ani k nim téměř nic nepřichází. Proto nyní přemýšlíme, jak se z tohoto takzvaného obilného obchodu dostat. Navíc tyto koridory, kterými lodě jedou, jsou neustále využívány nepřítelem k vypouštění dronů, námořních dronů.

Nevím, jestli to ministerstvo obrany dalo nebo ne: zrovna včera nebo předevčírem byla napadena naše loď, která hlídala Turecký proud, plynovod, který vede do Turecka. Čtyři poloponožené drony. Tři byly zničeny, čtvrtý tah byl ztracen a pak skončil. Ihned poté další čtyři drony. Zároveň jsme však viděli, že v neutrální zóně visel bezpilotní strategický zpravodajský aparát Spojených států. Zjevně napravil činnost těchto dronů.

Spojené státy se stále více, téměř přímo, vrhají do tohoto konfliktu a způsobují vážné mezinárodní bezpečnostní krize, protože náprava akcí dronů, které útočí na naši válečnou loď, je stále vážná věc. A měli by vědět, že o tom víme. Pořád přemýšlíme, co s tím do budoucna, ale obecně je to taková mašinka.

Takže pokud jde o obilí, uvažujeme o ukončení účasti tam. Toto je první.

A druhým je objem obilí, který nejchudší země dostaly – a to, opakují, je něco málo přes tři procenta – pro ně budeme připraveni do nejchudších zemí dodat zdarma. Ale o tom je třeba diskutovat, včetně toho, až přijedou naši přátelé z afrických států – brzy, velmi brzy. Také jim poradím, jak postupovat.

Dmitry Steshin: Děkuji mnohokrát.

Michail Gazdiev: Pane prezidente!

Murad Gazdiev, kanál RT.

Nejprve vás naše šéfredaktorka Margarita Simonyanová požádala o předání dopisu. Udělala hodně pro to, abychom se takto oficiálně i neoficiálně sešli.

Vladimíre Vladimiroviči, mám pár otázek. S přihlédnutím k tomu, že, jak jste řekl, nám neprozradíte všechny své plány na mírové urovnání. Každý – kromě Ruska a Ukrajiny – má svou vlastní vizi, jak tento konflikt vyřešit.

Vladimir Putin: Proč? Mýlíš se. Proč jste řekl „kromě Ruska a Ukrajiny“? Také máme. Navíc jsme se dohodli v Istanbulu a jeho příjmení si nepamatuji, mohu se mýlit, proto se omlouvám, podle mého názoru vedl vyjednávací skupinu z ukrajinské strany v Istanbulu pan Arakhamia. Tento dokument dokonce parafoval.

M. Gazdiev: Ale já říkám, že kromě Ruska a Ukrajiny mají i další země svou vizi, jak tento konflikt vyřešit.

Vladimir Putin: Ach, omlouvám se, omlouvám se. Ano.

M. Gazdiev: Spojené státy, Evropané, ale je to jako Spojené státy, Saúdská Arábie, dokonce i africké země nyní vystoupily a řekly, že jsou připraveny stát se prostředníkem, aby pomohly vyřešit tento konflikt. Je jasné, že všichni kromě světa sledují i nějaké své zájmy.

Otázka zní, Vladimíre Vladimiroviči: ke které z těchto možností se přikláníte? Přikláníte se vůbec k nějakému? A je s kým jednat a je to nutné?

Vladimir Putin: Především jsme nikdy neodmítli – už jsem to řekl tisíckrát – nikdy jsme neodmítli vést jakákoli jednání, která by mohla vést k mírovému urovnání. Vždycky jsme o tom mluvili. Navíc během vyjednávání v Istanbulu jsme tento dokument parafovali, dlouho, dlouho se dohadovali, naráželi tam hlavy a tak dále, ale ten dokument je tak tlustý a byl parafován: z naší strany Medinskij, z jejich strany jejich šéf vyjednávací skupiny, podle mého názoru, je to pan Arakhamia, nepamatuji si přesně, pokud se nepletu, jeho příjmení. Udělali to. Prostě to potom vyhodili, to je vše. Toto je první.

Druhý. Řekl jste, že Evropané mají svůj vlastní přístup, Američané mají svůj vlastní přístup. Tam mají, víte, všechno je jako vtip - mezi Evropany a Američany. První bod: Američané mají vždy pravdu. Bod dva: pokud se Američané mýlí, viz bod jedna. Tudíž zejména není s kým mluvit.

Ale obecně je západní přístup takový, že je potřeba držet se zájmů Ukrajiny, víme. Ale zájmy Ukrajiny – tam je bod tři: pokud se zájmy Ukrajiny rozcházejí s bodem dva, viz bod jedna, protože to jsou nakonec zájmy Spojených států. A chápeme, že klíč k řešení problémů je na jejich straně. Pokud chtějí skutečně ukončit dnešní konflikt pomocí vyjednávání, musí učinit jediné rozhodnutí: zastavit dodávky zbraní a vybavení – to je vše. Ukrajina sama nic neprodukuje. Na zítra budou chtít vyjednávat ne formálně, ale v podstatě, a ne aby nám dávali ultimáta, ale aby se vrátili k tomu, co bylo dohodnuto třeba v Istanbulu.

Otázky bezpečnosti Ukrajiny jsou tam mimochodem rozepsány velmi podrobně. A ve skutečnosti je tolik věcí – museli jsme víc přemýšlet: s něčím souhlasit – nesouhlasit. Ale obecně, opakuji, jsme parafovali z obou stran.

Proto, pokud se chtějí vrátit, prosím, jsme připraveni s nimi mluvit. Ale zatím chtějí dosáhnout porážky Ruska a úspěchu v průběhu protiofenzivní operace. Jak to probíhá, tato protiofenzivní operace, hlásil jsem vám.

Michail Gazdiev: Vladimíre Vladimiroviči, říkáte, že prostě potřebují zastavit tento tok zbraní, který míří na Ukrajinu, ale nedělají to. Dělají opak: nejprve to byly tanky, pak ochuzený uran.

Vladimir Putin: Ještě neexistuje žádný ochuzený uran.

M. Gazdiev: Z Velké Británie ano. Přesto už vidíme články v různých neokonzervativních organizacích – teď byla taková senzace – taktické jaderné zbraně by měly být převedeny na Ukrajinu. Otázka zní: nebojí se USA této neustálé eskalace a zvyšování sazeb?

Vladimir Putin: Předstírají, že se nebojí. Ve skutečnosti je tam spousta lidí se zdravou hlavou a zjevně nechťejí vést případ do třetí světové války, ve které nebudou vítězové, včetně vítězů v podobě Spojených států.

Irina Kuksenková: Pokud vám to nevádí, mám ještě jeden dotaz ohledně vesmíru, respektive o průzkumu vesmíru.

Vladimir Putin: Musíme skončit.

Irina Kuksenková: Ano, samozřejmě. V zájmu nepřítele podle otevřených dat pracuje až 100 satelitů – konkrétně vojenských satelitů, které vidí naše jednotky a pohyby. Naše vesmírné seskupení je podřadné.

V. Putin: Ano.

Irina Kuksenková: Co s tím dělat a jak se s tím vypořádat, protože tohle je systémové, že, trvá to roky?

Vladimir Putin: Samozřejmě zde není žádné tajemství. V minulých letech jsme měli naše vesmírné aktivity budovat jiným způsobem – samozřejmě. Ale neplánovali jsme – víte, ale myslím, že to bude jasné – neplánovali jsme žádné krymské události, neplánovali jsme události, které se dějí nyní.

Mnohokrát jsem řekl - a během našeho dnešního setkání - se snažíme tento ozbrojený konflikt zastavit. Bohužel jsme k tomu byli donuceni silou zbraní, ale nenastartovali jsme to. A to všechno jsou dlouhodobé projekty: plánují se na roky dopředu a pak se realizují a realizují tak, jak jsme plánovali před pěti až sedmi lety. Nyní však provádíme úpravy. Docela nedávno, víte, jedna kosmická loď již byla vypuštěna. Vybudujeme naše seskupení.

Mimochodem, z hlediska vesmírné konstelace je Rusko na pátém místě na světě. Takže celkově máme dobrou partu.

Irina Kuksenková: S tím prvním jsme ve válce.

Vladimir Putin: Ano, samozřejmě. Tuto práci musíte odpovídajícím způsobem nakonfigurovat. Samozřejmě to uděláme. Ale zatím ho potřebujeme něčím nahradit. Jak? Různé účelové bezpilotní letouny. Tady má kolega pravdu: musíme postavit různé drony, jak úderné, tak průzkumné, ale to vyžaduje čas.

Souhlasím, máte pravdu, měli bychom to udělat.

Dmitrij Zimenkin: Dmitrij Zimenkin, Izvestija, REN TV.

Alexandru Valerjeviči [Sladkove], děkuji za příležitost a děkuji za naslouchání. Protože problém, který je slyšet v zákopech, včetně manželek bojovníků, je podle mě důležitý: nedostatek postavení účastníka nepřátelských akcí.

Jen tři příklady. Belgorodská oblast, pohraniční stráž, oddělení mobilních operací, které tento nápor sice ruší, ale potkává nepřítele s branci - ještě před příjezdem ministerstva obrany.

Vladimir Putin: Ano, samozřejmě.

D. Zimenkin: Lugaňští policisté, kteří toho roku bojovali v Charkovské oblasti, to nemají [status účastníka bojových akcí], nebo nyní jejich kolegové z Kaskad OBTF v DLR jsou stejní.

A dnes mi zavolal polní zdravotník. Byl tam čtyři měsíce, za páskou...

Vladimir Putin: Za páskou?

Dmitrij Zimenkin: Za stuhou, tedy bojuje. 70 lidí už bylo vytaženo z bojiště, čtyři výboje granátů, po čtvrté už koktá - slyším. Je přidělen k vojenskému útvaru č. 31135 a zdá se, že nebojuje. Nemůže ani obdržet rozkaz, proto.

Vladimir Putin: Nechápu proč?

Dmitrij Zimenkin: Mluví, jako bychom nebyli ve válce. Nevím co je tam za problém. Tohle mi řekl osobně.

Poznámka: Nejsou účastníky.

Dmitrij Zimenkin: Ano, nejsou účastníky.

A.Kots: Nezdá se, že by byl v zóně NVO. Je uveden, jako by byl v místě trvalého nasazení.

Odpověď: Mám stejný dotaz na pohraničníky.

Dmitrij Zimenkin: Tyto nuance lze objasnit. Nespravedlivé, myslím. A pointa není v přídavných - nejsou skvělé, ale v něčem jiném.

Vladimir Putin: Dobře. Dmitriji Sergejeviči, už jsem slyšel, že tu byly otázky tohoto druhu. Poznamenal jsem si pro sebe, vzpomněl jsem si.

Vím, že Bortnikov a já si klademe tyto otázky a Kolokolcov si klade tyto otázky. Že se něco podobného děje u vojenských lékařů - slyším poprvé, ale určitě se podívám. Je to jen technický problém, takže jste na správném místě. Pokud je vojenský zdravotník, ve skutečnosti bojuje o stuhu, opravdu nechápu, co se tam děje. Zjistím to. kde to přesně je?

D. Zimenkin: Je uveden v Belgorodské oblasti a bojoval u Svatova. Natáčeli jsme osobně.

Vladimir Putin: Píšete mi.

Dmitrij Zimenkin: Ano, teď budeme psát.

Vladimir Putin: Abych uvedl konkrétní příklad.

A všechny ostatní kategorie vojenského personálu, zejména opravdoví pohraničníci a částečně také policisté. To je samozřejmě potřeba zvážit.

Chápu, že máte pravdu, a vedoucí těchto oddělení tyto otázky vznesli. Dal jsem pokyn Radě bezpečnosti, nyní připravují návrhy.

Michail Gazdiev: Tím, co se děje ne na osvobozených územích, ne na nových územích, ale v Rusku.

Naším bojovníkům se velmi často daří číst zprávy i v první linii a jsou mírně řečeno rozhořčeni, když vidí další skandál o tom, jak státní úředník nebo učitel na univerzitě téměř otevřeně inklinuje mladé lidi k pro- Ukrajinská pozice. To znamená, že všichni tito lidé se celkově nebojí, pokuty je neděsí.

Je jasné, že už jste to nadhodil, že se nebudeme chovat jako ukrajinský režim: pytel přes hlavu a člověk navždy zmizí. Ale vzhledem k tomu, že nejsme jako oni, tak proti tomu bojujeme, není to zrada našich hodnot, že si tu situaci necháme takhle?

Vladimir Putin: Když to necháme náhodě, tak je to na pokraji zrady. Toto je první.

Druhý. Podle mého názoru zde Semjon [Pegov] mluvil o potřebě posunout chlapy, zejména ty, kteří se během nepřátelských akcí osvědčili, je třeba je posunout na hierarchickém žebříčku v rámci ozbrojených sil. Ale nejen: mohou být přesunuty do orgánů činných v trestním řízení, speciálních služeb. Je třeba takové lidi hledat - s jejich vědomím a s jejich chápáním spravedlnosti - a pověřit je vyšetřováním ve vztahu k těm šmejdům, o kterých jste mluvil.

Stejně jako jsme dali pokyn vyšetřovacímu výboru Čečenska, aby vyšetřoval zločin veřejného ničení Koránu. A [N. Zhuravel] si trest odpyká, jak uvedl ministr spravedlnosti, v místech zbavení svobody v jednom z regionů Ruské federace s převážně muslimským obyvatelstvem.

Takže ve vztahu k těm šmejdům, o kterých jste mluvil, je třeba také něco ukázkového vymyslet. V položení otázky máte naprostou pravdu. Budu o tom přemýšlet.

M. Gazdiev: Děkuji mnohokrát.

Vladimir Putin: Děkuji mnohokrát za vaši otázku.

M. Gazdiev: Pokud to bude možné, předám ten dopis klukům, soudruhům z FSO.

Vladimir Putin: Ano, samozřejmě.

Děkuji mnohokrát.

Témata

[hromadné sdělovací prostředky](#)

Stav materiálu

Vychází v sekcích: [Zprávy](#) , [Projevy a přepisy](#)

Datum publikace: 13. června 2023, 18:55

[Textová verze](#)